ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 118 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27Α ΑΘΗΝΑΙ | 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ

«Προκειμένου νὰ διεξέλθωμεν εἰδικῶς τὰ ἀφορῶντα ἑκάστην ὑπηρεσίαν, δηλοῦμεν, ὅτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ προωρισμένον νὰ μορφώσῃ γενεὰς πολιτῶν χρησίμων εἰς τὴν Πατρίδα, δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ προτείνωμεν οἰκονομίας, μὴ συνδυαζομένας μετά τινος βελτιώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῶν νῦν ἰσχυόντων».

[Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων].

Μολονότι πολλὰ ἐκ τῶν συμπερασμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειρογνωμόνων, ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν μελέτην τῶν διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν τῆς Χώρας δαπανωμένων καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν δυνατῶν οἰκονομιῶν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἶναι ἄξια πολλῆς προσοχῆς καὶ ἰδιαιτέρας μελέτης, ἐν τούτοις δύο ἐκ τῶν συμπερασμάτων τούτων, ἀφορῶντα τὴν Δημοτικήν μας Ἐκπαίδευσιν, ἐπιβάλλεται νὰ κινήσουν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν ὄχι μόνον τῶν δημοδιδασκάλων, ἀλλὰ καὶ παντὸς, ἀντιλαμβανομένου τὴν ἀξίαν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ γνωρίζοντος τὰς ἀνάγκας της.

Τὸ ἓν ἐκ τῶν συμπερασμάτων τούτων εἶναι «ἡ ἐλάττωσις τῶν διδασκάλων εἰς τὰ πολυτάξια σχολεῖα» καὶ τὸ ἄλλο «ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἑξαταξίου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος».

Ποία εἶναι ἡ ἀξία τῆς ὑποχρεωτικῆς ἑξαετοῦς μορφώσεως εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα δὲν ὑπάρχει λόγος ν' ἀναφέρωμεν καὶ πάλιν. Χαίρομεν δὲ εἰλικρινῶς, διαπιστοῦντες ὅτι, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν ἐμπειρογνωμόνων ἀνεγνώρισε καὶ αὐτὴ τὴν ἀξίαν της.

Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦν, ὡς φαίνεται, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν εἶναι τοῦτο: ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος ἔχουν τὴν μεγαλειτέραν ἀναλογίαν μαθητῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς συναδέλφους των τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ὅτι, ἓν ἐκ τῶν πολλῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα ἐζημίωσαν τὸ ἔργον τῆς Δημοτικῆς μας Ἐκπαιδεύσεως εἶναι καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, τῶν ἀναλογούντων δι' ἕκαστον δημοδιδάσκαλον.

Φαίνεται δὲ ὅτι, δὲν εἶχον τὸν καιρὸν ἢ δὲν ἐνόμισαν ἀναγκαῖον νὰ προσέξουν τὸ σοβαρὸν αὐτὸ ζήτημα οἱ ἐμπειρογνώμονες, μολονότι εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα. Διότι, ἄλλως, οὐδέποτε, εἴμεθα βέβαιοι, θὰ κατέληγον εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἐλαττώσεως τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ἐγνωμάτευον περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἑξαετοῦς φοιτήσεως.

Ἀναγνωρίζομεν, βεβαίως, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ὑποδεικνύεται χάριν τῆς οἰκονομίας ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ, διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν κενῶν, ἀλλὰ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ὄχι διὰ τοιαύτης καταργήσεως θέσεων εἰς τὰ πολυτάξια σχολεῖα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ εἶχον ἤδη νομίμως προαχθῇ λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς φοιτώντων μαθητῶν, ἀλλὰ διὰ προσωρινῆς ἀποσπάσεως διδασκάλων ἐκ πολυταξίων σχολείων, ἐνεργουμένης ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων, μόνων ἁρμοδίων νὰ κρίνουν περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τῆς περιφερείας των. Ἡ διαφορὰ δὲ μεταξὺ καταργήσεως ὀργανικῶν θέσεων ἐν τῇ Δημοτικῇ ἐκπαιδεύσει καὶ ἀποσπάσεως διδασκάλων εἶναι τόσον ἔκδηλος, ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐνδιατρέψωμεν ἐπ' αὐτοῦ.

* * *

Ἡ ἀνάγκη, ἐν τούτοις τῆς οἰκονομικῆς περισυλλογῆς τοῦ Κράτους εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε πρέπει—μᾶς λέγουν—νὰ συνεισφέρῃ καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως.

Προκειμένου ὅμως, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον ἐφηρμόσθησαν καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας αἱ προταθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς οἰκονομιῶν περικοπαὶ ὡρισμένων δαπανῶν καὶ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ ὑποδειχθεῖσαι οἰκονομίαι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατήρτισε τὴν ἔκθεσίν της, διὰ τῆς ὁποίας καθορίζονται σαφῶς αἱ γενόμεναι μέχρι σήμερον οἰκονομίαι, ἀνερχόμεναι εἰς δώδεκα περίπου ἑκατομμύρια.

Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης πιστοποιεῖται ἅπαξ ἔτι, ὅτι, ἐκ τῶν οἰκονομιῶν τούτων ἐζημιώθη ἐπαισθητῶς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν κλητήρων τῶν γραφείων τῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῆς καταργήσεως τοῦ ἐνοικίου καὶ τῶν γραφικῶν των ἐξόδων, τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν σχολείων, τοῦ ἐπιδόματος τῶν φοιτώντων εἰς τὰ Διδασκαλεῖα τῆς Π. Ἑλλάδος, τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπηρετῶν τῶν σχολείων, διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ διορισμοῦ ἀναπληρωτῶν κ.λ.π. καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ τελείως πᾶσα σκέψις περὶ δημιουργίας νέων οἰκονομιῶν εἰς βάρος τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Πῶς, ἑπομένως, θὰ συνεισφέρῃ καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους;

Οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς τελείας οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς χώρας καὶ εὐχόμενοι νὰ στεφθοῦν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐσκέφθημεν νὰ δυσχεράνωμεν τὸ ἔργον της, ἀποκρούοντες τὰς δυνατὰς οἰκονομίας καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ἐπειδὴ ὅμως ὑποπτευόμεθα, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ σκέψις περὶ νέων οἰκονομιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ πλήξουν καιρίως τὴν καὶ σήμερον ἀναιμικήν μας Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστήσωμεν καὶ πάλιν, κατὰ τὴν ὑστάτην αὐτὴν στιγμήν, τὴν προσοχὴν τῶν κληθέντων νὰ μελετήσουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπὶ τῶν τρομακτικῶν κινδύνων, οἱ ὁποῖοι μοιραίως θὰ προέλθουν ἐκ μιᾶς βεβιασμένης ὑποδείξεως οἰκονομιῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ἐὰν ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων «εἶναι προωρισμένον νὰ μορφώσῃ γενεὰς πολιτῶν, χρησίμων εἰς τὴν Πατρίδα».

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸ παντὸς θὰ στηριχθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνόρθωσις τοῦ Κράτους. Τοῦτο ὅμως, τότε μόνον θὰ ἐπιτευ-

χθῇ, ἄν, ἀντὶ νὰ γίνεται σκέψις περὶ περιορισμοῦ τῶν σημερινῶν δαπανῶν, διατεθοῦν χάριν αὐτῆς καὶ νέοι οἰκονομικοὶ πόροι, ἐξευρισκόμενοι ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν ἄλλων Ὑπουργείων, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι δὲν θέλουν νὰ λέγωνται, ἀλλὰ καὶ εἶναι πραγματικῶς πολιτισμέναι.

Ν. Π.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΣΥΝΟΧΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΜΑΣ

Μὲ ὅλα, ὅσα ἐπιχειροῦνται ἐκ μέρους ὡρισμένων κύκλων κατὰ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ παραστήσουν ὡς μὴ ἐκπροσωποῦσαν τὴν γνησίαν γνώμην τῆς ὁλότητος τῶν δημοδιδασκάλων τῆς Χώρας, ἡ Ὀργάνωσίς μας ζῇ καὶ κραταιοῦται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀντλοῦσα τὴν δυναμικότητά της ἀπὸ τὰ συνεχῶς αὐξανόμενα μέλη της, τῶν ὁποίων ἡ ἑνότης καὶ ἡ συνοχὴ διεπιστώθη ἀκλόνητος κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν κοινῶν κινδύνων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, λόγῳ τῆς διαβαθμίσεώς μας προέκυψεν ἡ μοιραία σύγκρουσις ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τοῦ κλάδου μας, ἀλλὰ τοῦτο οὔτε ἀπέβη οὔτε δύναται νὰ ἀποβῇ αἰτία μειώσεως τοῦ συμπαγοῦς μετώπου, τὸ ὁποῖον γνωρίζει νὰ παρατάσσῃ ὁ δημοδιδάσκαλος, ὅταν κληθῇ διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαίων του.

Ἐν τούτοις, καὶ ἡ σύγκρουσις τῶν ἀντιλήψεων τούτων ἀσφαλῶς θὰ ἐκλείψῃ αὔριον, ὅτε, ἐν τῷ πνεύματι τῆς καλῶς ἐννοουμένης ἀλληλεγγύης καὶ ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν μεγάλων μας ὀργανωτικῶν σκοπῶν, θὰ συζητηθοῦν τὰ κενὰ τοῦ διατάγματος τῆς διαβαθμίσεως κατὰ τὴν προσεχῆ γενικήν μας Συνέλευσιν.

Τοῦτο δ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Ὀργανώσεως ἔκρινεν ὡς ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, θὰ παύσῃ τελειωτικῶς πλέον ἐν τῷ μέλλοντι κάθε ἀφορμὴ κατασυκοφαντήσεως τῆς συνοχῆς τοῦ κλάδου μας.

ΑΙ ΔΥΟ ΠΛΗΓΑΙ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειρογνωμόνων ἀποκαλύπτοντα δύο πληγαὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, αἱ ὁποῖαι, διαρκῶς πυορροοῦσαι, ἀσκοῦν τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδιῶν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ.

«Ἡ ἔλλειψις»—λέγει ἡ ἔκθεσις—«μιᾶς ἐνιαίας καὶ συνεχομένης ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς συνετέλεσεν, ὥστε ἕκαστος νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ἰδίας γνώμας, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν βλάβην, ἣν ἐπιφέρει ἡ ἑκάστοτε ἀναστάτωσις ἔστω καὶ ἐν μέρει πλημμελοῦς συστήματος, καὶ λησμονῶν ὅτι προετοιμάζει οὕτω τὴν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀντίθετον ἀναστάτωσιν, προκαλοῦσαν σημαντικὴν αὔξησιν δαπανῶν».

Καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ μία πληγή.

Ὡς δευτέρα χαρακτηρίζονται αἱ ἄσκοποι μεταθέσεις αἱ ἐνεργούμεναι κατὰ τὰς ἐπινεύσεις τῆς πολιτικῆς.

Τὸ ἐτησίως δαπανώμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐνῶ κατὰ τὸ 1918-1919 ἀνήρχετο εἰς 39.000 δρ., κατὰ τὸ 1925-1926 ἀνεπήδησε καὶ ἔφθασεν εἰς 823.000. ἐνῶ τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1926-1927 ἀνέρχονται εἰς 500.000!

Χρειάζονται ἀρά γε σχόλια;

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ

Ἀποτίοντες φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοὶ πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς «θρησκείας τοῦ παιδιοῦ» Μέγαν Ἐλβετὸν Παιδαγωγόν, ἔστρεψαν κατὰ τὴν προχθεσινὴν Πέμπτην εὐλαβῆ τὴν προσοχὴν των πρὸς τὴν μεγάλην του μορφὴν καὶ τὸ φωτεινόν του ἔργον, ἔργον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς παρόδου τῶν ἐτῶν καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς θεραπείας τοῦ παιδιοῦ σήμερον, διαγράφεται ὁλονὲν ἐπιβλητικώτερον καὶ θαυμασιώτερον. Οἱ Δημοδιδάσκαλοι τῆς χώρας μας, ἀντλοῦντες πίστιν ἐπὶ τὴν ζωτικότητα καὶ ἀπόδοσιν τοῦ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς καλλιεργημένου παιδιοῦ ἀπὸ τὴν πίστιν ἐκείνου, καὶ παλαίοντες, ὅπως ἐκεῖνος, ἐν μέσῳ ἀγνοίας, προκαταλήψεων, δυσφημήσεων καὶ ἀντιδράσεων, δὲν ἀποδειλιοῦν πρὸ τοῦ τεραστίου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν εἰς τὸν «αἰῶνα τοῦ παιδιοῦ», οὔτε ἀποκάμνουν βαδίζοντες τὴν ἀνάντη ἐκπολιτιστικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν ὁδὸν ποὺ ἐχάραξεν ἐκεῖνος καὶ οἱ μεταγενέστεροί του λάτραι τῆς Λαϊκῆς μορφώσεως.

Πιστεύοντες ἀπ' ἐναντίας, ὅτι συντόμως θὰ δικαιωθοῦν εἰς τὰς προσπαθείας των, ὅπως καὶ ἐκεῖνος καὶ ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνακόψῃ τοὺς τιμίους καὶ ὡραίους ἀγῶνας ποὺ διεξάγουν διὰ τὴν συγχρονισμένην μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, ἐντείνουν ὁσημέραι τὴν μαχητικότητά των καὶ πολλαπλασιάζουν τὴν ἐνεργητικότητά των μὲ συνθήματα τοῦ ἀγῶνος των τὰς λέξεις **«παιδὶ καὶ λαὸς»** καὶ τέρμα τοῦ σκοποῦ των τὴν **ἐπικράτησιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀγωγῆς** καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαοῦ εἰς σφαῖρας **πραγματικοῦ πολιτισμοῦ** καὶ **πνευματικῆς** καὶ **ὑλικῆς εὐημερίας.**

ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Διάφοροι φῆμαι ἔφερον εἰς κυκλοφορίαν εἰδήσεις, καθ' ἃς καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Νομοσχέδια, ἀφορῶντα τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν Δημοδιδασκάλων, τὴν τροποποίησιν τοῦ θεσμοῦ κτλ. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου ἐρωτηθεῖσαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπήντησαν, ὅτι ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τοιοῦτον οὐδεμία σχετικὴ κίνησις σημειοῦται! Δεδομένου, ὅτι ἡ μέθοδος τῶν μυστικῶν συμμαχιῶν καὶ συνεννοήσεων ἀποτυχοῦσα οἰκτρῶς ἐν τῇ διπλωματίᾳ, ὡς ἀπεβλέψασα εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῶν λαῶν καὶ τὴν ἔντεχνον κατάπνιξιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως ἀπεσκορακίσθη σήμερον ἐν τῇ πράξει, κατὰ ποῖον ἔθιμον ἐγκαινιάζεται ἡ τακτικὴ τῆς συντάξεως Νομοσχεδίου ἐν κρυπτῷ καὶ χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη ἐκείνου, διὰ τὸν ὁποῖον γίνονται αὐτά; Ὠργανωμένος δημοδιδασκαλικὸς κόσμος μετὰ δεδηλωμένης γνώμης ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ὑπάρχει. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον λειτουργεῖ. Τμήματα καὶ Διευθύνσεις ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐργάζονται. Διατί δὲν ζητεῖται ἡ συνιστάμενη τῶν γνωμῶν των, ποῖ θὰ εἶναι ἡ καλυτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα; Διατί, ἀντὶ νὰ καλλιεργῆται ἡ Δημοκρατικὴ ἀντίληψις θεραπεύεται ἡ ὀλιγαρχικὴ; Ζῶμεν ὑπὸ Δημοκρατίαν, τῆς ὁποίας μία ἐκδήλωσις πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐλευθέρα καὶ ὑπὸ φῶς συζήτησις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκρυσταλλώσεως τῆς ὀρθοτέρας γνώμης ἢ ἐπαναπλέομεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Χοεντζόλερν καὶ Ἀψβούργων; Ἁπλῶς ἐρωτῶμεν.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Η Συνομοσπονδία τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀπηχοῦσα τὴν δυόθυμον γνώμην τοῦ Α'. Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου, ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν χορήγησιν ἐπαγγελματικῆς ἀποκεντρώσεως, διὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ὠργανωμένων ὑπαλλήλων εἰς ὅλα τὰ ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια. Ἡ Κυβέρνησις παρελκύουσα διαρκῶς τὸ ζήτημα, κρατεῖ εἰς δεδικαιολογημένην ἀγωνίαν τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον, ποὺ διαπιστώνει ὅτι ἕνα αἴτημά του ἀνέξοδον μένει ἀνεκπλήρωτον. Βέβαια δὲν εἴμεθα τόσον ἀφελεῖς διὰ νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ ἐνδώσῃ εὐκόλως εἰς ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἀπὸ τὰς αὐθαιρέτους ἀντιλήψεις καὶ ὑπερβασίας τῶν ἀνωτέρων του καὶ ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐπεμβάσεις, τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῶν ἀδίκων τιμωριῶν καὶ εὐκόλων μετατοπίσεων καὶ τὴν πλήρη χειραφέτησίν του ἀπὸ τὰς διαφόπιρροάς. Πιστεύοντες ὅμως εἰς τὸ ξύπνημα τῶν ὑπαλλήλων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ οὗτοι θὰ δικαιωθοῦν πολὺ γρήγορα, παρὰ τὰς συναντωμένας ἀντιδράσεις, διὰ τῆς ἐνεστώσης πιέσεως, τὴν ὁποίαν καλοῦνται ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐξασκήσουν σήμερον καὶ μελλοντικῶς.

Ἡ ἀπαρχὴ ἄλλως τε ἔγινεν ἤδη διὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως εἰς τὸ κεντρικὸν ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ποὺ διεκδικοῦν ἤδη τὴν συμμετοχήν των καὶ εἰς τὰ περιφερειακὰ Συμβούλια.

ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΕΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ!

Διὰ τῆς κοινοποιηθείσης γνωματεύσεως τοῦ Γεν. Λογιστηρίου περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προαγωγῶν, τερματίζεται ἐπὶ τέλους μία ἀνιαρὰ κωμῳδία, ποὺ ἐπαίζετο εἰς βάρος τῶν χιλιάδων συναδέλφων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀλληλοσυγκρούσεως τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκδοθεισῶν δύο διαταγῶν.

Ἀλλ' ἔπρεπε καὶ πάλιν ἡ Ὁμοσπονδία νὰ ἐπέμβῃ ἐπανειλημμένως παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ διὰ νὰ ἀποδοθῇ στοιχειώδης δικαιοσύνη εἰς τὸν δημοδιδασκαλικὸν κόσμον;

Καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐν τῇ δεδικαιολογημένῃ ἐπιμονῇ της συναντιλήπτορα τὸ Γεν. Λογιστήριον ἀντὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ποὺ ἐλησμόνησε διὰ μίαν ἄλλην φορὰν τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τοὺς σκληρῶς βιοπαλαίοντας Δημοδιδασκάλους;

Διότι ἀτυχῶς καὶ τοῦτο συνέβη: Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὕψους τοῦ πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον ἀποσταλέντος ἐγγράφου του ἐγνωμάτευεν ὑπὲρ τῆς ἰσχύος τῶν προαγωγῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου, καθ' ὃν καιρὸν ἡ Ὁμοσπονδία ἠγωνίζετο νὰ πείσῃ τὸ Γεν. Λογιστήριον νὰ γνωματεύσῃ συμφώνως πρὸς τὰς δικαίας ἀπόψεις μας!

Περίεργος ἀλήθεια μετατόπισις οἰκονομολογικῶν ἀντιλήψεων μεταξὺ Ὑπουργείου καὶ Γεν. Λογιστηρίου!

Ἀλλ' ἀπὸ πότε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας μετεβλήθη εἰς φύλακα τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ Κράτους ποὺ κινδυνεύει, φαίνεται, νὰ χρεωκοπήσῃ ἀπὸ τὴν... ἁπλοῦν τῶν Δημοδιδασκάλων καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν διαφόρων καταχραστῶν καὶ καταφερτζήδων;;

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Πρὸς τὸν κ. Ικον καὶ ὅσους ἀπὸ τοὺς τριτοβαθμίους συναδέλφους ἀκολουθοῦν τὴν τακτικήν του εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν αἰτημάτων των ἐκτὸς τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ ὑπομνηματογραφίας καὶ παρασκηνιακὰς ἐνεργείας διὰ βουλευτῶν ἢ ἄλλων προσώπων, ἐπαναλαμβάνομεν διὰ τελευταίαν φοράν, ὅτι αἱ τοιαῦται ἐνέργειαί των ὄχι μόνον δὲν συντελοῦν εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ των, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκθέτουν τοὺς ἐνεργοῦντας ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῶν δικαίων ἀπόψεών των.

Ὑπενθυμίζοντες ὅτι, ἡ Ὁμοσπονδία εἰσηγήθη τὰς λογικὰς ἀπαιτήσεις τῶν τριτοβαθμίων καὶ ἐνεργεῖ ὑπὲρ αὐτῶν, κάμνομεν τελευταίαν σύστασιν πρὸς τοὺς ὀρθοφρονοῦντας νὰ ὑποβάλουν τὰς ἀπόψεις των μόνον διὰ τῶν Συλλόγων των, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν στὴν Θ'. Γεν. Συνέλευσιν ἀπὸ

Διὰ τεχνικοὺς λόγους τὸ τέλος τοῦ θέματος «ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ» δημοσιεύεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ὠργανωμένου κλάδου ὅσα τυχὸν ὑπάρχουν ἐκκρεμῆ ζητήματα των ἕως τότε.

Νὰ σπεύσουν δὲ νὰ ξεκαθαρίσουν τοὺς λογισμοὺς μὲ τὴν Ἕνωσιν, τῆς ὁποίας τὸν προσορισμὸν δὲν βλέπομεν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξακολουθοῦν νὰ θέλουν τὴν δημιουργίαν ἀσκόπου θορύβου.

ΘΕΛΟΜΕΝ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΑΔΕΙΩΝ

Ἐνῷ ὅλα γύρω μας διψοῦν ἀποκέντρωσιν καὶ εἰς ἐποχὴν ποὺ αἱ διατυπώσεις εἰς τὰ πεπολιτισμένα Κράτη περιορίζονται εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ οἱ τύποι καταργοῦνται χάριν τῆς οὐσίας, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' αὐστηρᾶς ἐγκυκλίου του ἐξαρτᾷ τὴν χορήγησιν καὶ τῶν ἀναρρωτικῶν ἀκόμη ἀδειῶν ἀπὸ τοὺς προϊστομένους καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν γνωμάτευσιν τῶν ὑπευθύνων ἰατρῶν. Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ ἀνασταλτικὸν τοῦτο μέτρον λαμβάνεται διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς καταχρήσεως, ἡ ὁποία ἴσως ἐσημειώθη, ὅσὸν ἀφορᾷ τὴν ἀπόληψιν ἀδειῶν ἀπὸ ὀλίγους ἐπιτηδείους, ἐννοοῦντας νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως διατὶ θεωρεῖται ἠθικὸν καὶ δίκαιον νὰ ζημιώνωνται οἱ πολλοὶ χάριν τῶν ὀλίγων ἐκείνων, ποὺ εἶναι ἱκανοὶ χάρις εἰς τὰ διάφορα μέσα, τὰ ὁποῖα ἀτυχῶς διαθέτουν, νὰ καταστρατηγοῦν καὶ τὰς αὐστηροτάτας διατάξεις. Ἡ Πολιτεία ἔχει ὑποχρέωσιν βέβαια νὰ ἀνακαλύπτῃ καὶ νὰ τιμωρῇ αὐστηρῶς τοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρησιμοποιοῦντες πολιτικά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέσα, ροκανίζουν τὸν μισθὸν των μακαρίως καὶ ἄνευ προσφορᾶς ὑπηρεσίας. Περαιτέρω ὅμως εἶναι ὑποχρεωμένη ἐξ ἀνθρωπιστικῶν λόγων, ἀντὶ νὰ ἐπαυξήσῃ τὰς ὑπαρχούσας δυσχερείας διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν ἀναγκαίων κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν, νὰ ἄρῃ καὶ τὰ σήμερον ἰσχύοντα κωλύματα καὶ νὰ χορηγήσῃ σύντομον ἀποκέντρωσιν ἀδειῶν, ἀπαλλάσσουσα τὸν ὑδροκεφαλισμὸν τοῦ Κέντρου ἀπὸ περιττὰ γραφειοκρατικὰ βάρη καὶ ἐνισχύουσα τὸ ἠθικὸν τῶν ὑπαλλήλων της.

Κάθε προσπάθεια ὁρμωμένη ἐξ ὑπερβολικοῦ ὑπηρεσιακοῦ ζήλου καὶ τείνουσα νὰ περιορίσῃ ἐν τῇ πραγματικότητι τὴν θεραπείαν στοιχειωδῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν τῶν ὑπαλλήλων—διότι θεραπεία ἀναγκῶν εἶναι ἡ ἐπιβαλλομένη ἀπόληψις κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας—ὄχι μόνον ὠφελείας πρόξενος δὲν γίνεται, ἀλλ' ἀντιθέτως ζημίας σοβαρὸς ἐπιφέρει εἰς τὴν Κρατικὴν μηχανήν, τῆς ὁποίας κινητήριοι δυνάμεις εἶναι οἱ ὑπάλληλοι μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι σωματικῶς ὑγιεῖς, ψυχικῶς ἤρεμοι καὶ οἰκογενειακῶς τακτοποιημένοι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ συντάξεις μας. — Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' Ἐγκυκλίου του κοινοποιουμένης πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς, καθορίζει, ὅτι ὁ συντάξιμος μισθὸς τῶν Δημοδιδασκάλων εἶναι ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἕκαστος ἔλαβε κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως τοῦ Νόμου 2494 (πανυπαλληλικοῦ). Ὁ μισθὸς οὗτος θὰ αὐξάνεται λόγῳ πολυετοῦς Δημοσίας ἐμμίσθου πολιτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3185.

Αἱ Διατάξεις τοῦ Νόμου 3125 σχετικῶς μὲ τὴν σύνταξιν δὲν ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ «Διδ. Βῆμα» εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλει δημοσιεύσῃ τὰ τοῦ τρόπου τοῦ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως.

Αἱ ἄδειαι τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας γνωρίζει δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς καὶ Ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοτικῶν σχολείων ὅτι, πᾶσαι αἱ αἰτήσεις ἀδείας τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ νὰ συνοδεύωνται διὰ γνωμοδοτήσεως αὐτῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἀδείας καὶ ὅτι ὄχι μόνον θ' ἀπορρίπτωνται αἱ κατ' ἄλλον τρόπον ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἀλλὰ καὶ οἱ αἰτοῦντες θὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς.

Τὰ αἰτήματα τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.— Ἐπειδὴ δὲν ἀπήντησε μέχρι σήμερον ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ἐκ μέρους τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ὑποβληθέντος πρὸς αὐτὴν ὑπομνήματος περὶ υἱοθετήσεως ὡρισμένων ἀπόψεων τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ἡ Συνομοσπονδία ἐξέδωκεν ἀνακοινωθέν, ἀναφέρον τὰ αἰτήματα τῶν ὑπαλλήλων περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν ἀποκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ζωτικότατον, καὶ ἐκφράζον τὴν κατάπληξιν τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸν χρονισμὸν τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμία εἰσέτι ἐλήφθη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις.

Ἡ Σ.Δ.Υ.Ε. ἐν ἀναμονῇ τῆς Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, σκέπτεται νὰ συγκαλέσῃ Ἔκτακτον Γεν. Συνέλευσιν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων, διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς προάσπισιν τῶν παραγνωριζομένων δικαίων αἰτημάτων των.

Πῶς θὰ ὀργανωθῇ ἡ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Α. Παπανασταστίου ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὁ διευθυντὴς τῆς Γεωργίας κ. Ἰασεμίδης ὑπέβαλε πρὸς συζήτησιν σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου εἰς ἑκάστην σχολικὴν δημοτικὴν περιφέρειαν συνιστᾶται ἀνὰ ἓν γεωργικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διδάσκουν δημοδιδάσκαλοι ἐπὶ τούτῳ ἐκπαιδευόμενοι.

Εἰς τὰ γεωργικὰ σχολεῖα θὰ δύνανται νὰ προσέρχωνται ὡς ἀκροαταὶ καὶ γεωργοί. Ἡ φοίτησις θὰ διαρκῇ ἐπὶ 2—4 ἑξάμηνα καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ τὰς ἑορτὰς ἐπὶ 4 ὥρας.

Δι' ἑτέρου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου συνιστῶνται εἰς τὰς Ἀθήνας, Πάτρας, Λάρισσαν καὶ Θεσσαλονίκην γεωργικὰ φροντιστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μετεκπαιδεύωνται κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰσαγωγῆς, δημοδιδάσκαλοι ἐπὶ ἓν ἔτος.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου προβλέπεται ἐπίσης ἡ σύστασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τμήματος γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁρίζεται πρὸς τοῦτο, ὅτι κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων εἰς τὰ γεωργικὰ κέντρα θὰ συσταθοῦν γεωργικὰ φροντιστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ διδάσκωνται γεωργικὰ μαθήματα· ὅσοι ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων ἐπιθυμοῦν θὰ μετέχουν λαμβάνοντες, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ των, τῶν ἀδοιπορικῶν καὶ 50 δρχ. ὡς ἀποζημίωσιν, ἡμερησίως.

Δι' ἑτέρων ἄρθρων κανονίζονται τὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν σχολικῶν κήπων, τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν, καθὼς καὶ τὰ τῆς ἐκδόσεως γεωργικῶν βιβλίων.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου θὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς ἄλλας συνεδριάσεις.

ΑΝ Ο ΛΑΟΣ παραγνωρίζῃ τὴν σημαδίαν τοῦ ἔργου μας. ἔχομεν καθήκον νὰ τὸν διαφωτίσωμεν. Ἂν ἀδιαφορῇ διὰ τὴν Ἐκπαίδευσίν τῶν παιδιῶν του, ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ τὸν χειραγωγήσωμεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Χρειάζεται θέλησις μόνον. Ἐμπρὸς λοιπὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ διαφωτισμοῦ.

Η ΙΣΧΥΣ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΜΑΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατόπιν παραστάσεων, γενομένων ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν προαγωγῶν μας, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ὑπηρεσίας του, ἔπρεπε ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς προαγωγῆς, ἀπηύθυνε τοῦτο ἐρώτημα πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπήντησε συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις μας.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. λ. π.

Ἀριθ. πρωτ. 8054

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρ. 1927

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς

τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2929 ἐ. ἔ. τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθοδοσίας τῶν προαγομένων δημοδιδασκάλων, κοινοποιοῦμεν ὑμῖν κατωτέρω τὸ ὑπ' ἀριθ. 13995 ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γ. Δ. Δ. Λογιστικοῦ), ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ συμφώνως πρὸς τοῦτο κανονίσητε ἀπό τίνος ἡμέρας θὰ ἀρχίσῃ ἡ καταβολὴ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ τῶν προαχθέντων δημοδιδασκάλων.

Κατὰ τοῦτο οὗτοι θὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἣν φέρει τὸ ἔγγραφον τῆς κοινοποιήσεως τῆς προαγωγῆς ἑκάστου καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ Ὑπουργὸς
Λ. ΑΡΓΥΡΟΣ

Ἀριθ. 13995.

Πρὸς

τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 5943 ἐ.ἔ. ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι πράγματι, ὡς ἔχουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις, ἡ ἔναρξις τῆς μισθοδοσίας τῶν προαγομένων, ἔχει ὡς ὑμεῖς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ διαγράφετε.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ εἰς χεῖρας τοῦ προαγομένου κοινοποίησις ἀποτελεῖ πραγματικὸν γεγονός, δυσχερῶς ἐξακριβούμενον, ἤθελε δὲ ἐπέλθῃ πολλὴ ἀταξία ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν διαφόρων ὑπαλλήλων, συγχρόνως προαγομένων, ἐπεκράτησεν ἐν τῇ πρακτικῇ προκειμένου περὶ προαγομένων ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ὅπως ὡς χρόνος ἐνάρξεως τῆς νέας μισθοδοσίας αὐτῶν λαμβάνηται ἡ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς προαγωγῆς, τοῦτο δ' ἐφαρμόζει καὶ ἡ ὑφ' ἡμᾶς ὑπηρεσία.

Ὁ Ὑπουργὸς καὶ εἰδικῇ ἐντολῇ
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Κ. Σαμαράκης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ε'.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

4. Λειτουργία Λαϊκοῦ Σχολείου.— Κοινὸς πόθος ὅσων ἐνδιαφέρονται καὶ πονοῦν γιὰ τὴ Λαϊκὴ ἐκπαίδευση καὶ κοινὴ ἀπαίτηση, ποὺ ἀπορρέει ἀπ' τὶς ἀνάγκες τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς μόρφωσης, ποὺ παρέχει τὸ Κράτος εἶναι νὰ καταργηθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ θεσπίσθηκαν μπροστὰ ἀπὸ ἕνα αἰῶνα κατὰ τὸ τότε Βαυαρικὸ σύστημα, ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ὥς σήμερα ἕνας τύπος κλασσικῶν σχολείων, ποὺ δεσμεύει τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἐπέκταση τῆς Λαϊκῆς Παιδείας καὶ πού, κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν προσφέρουν περσότερο ἀπ' τὰ 6τάξια Δημοτικὰ σὲ γλωσσικὴ μόρφωση παρὰ γραμματικὴ ξερή, στὶς ἄλλες δὲ γνώσεις, ποὺ παρέχουν, ἴσως ὑστεροῦν σὲ πολλὰ καὶ κατὰ πολὺ δεσμεύουν τὴ διανοητικὴ τῶν παιδιῶν ἐξέλιξη. Δημιουργοῦν δὲ κι' ἀρκετὲς δαπάνες περιττές. Σ' ἀντικατάσταση αὐτῶν θὰ λειτουργήσουν τὰ 8τάξια Λαϊκὰ Σχολεῖα μ' ἀναλογία τάξεων κι' ἀριθμὸ δασκάλων σχετικὰ μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν μαθητῶν στὶς διάφορες κοινότητες καὶ συνοικισμούς, ὅπως κάτω:

Ἀριθμὸς μαθητῶν	Τάξεις	Ἀριθμὸς δασκάλων
20— 40	6	Ἕνας
40— 70	6	Δυὸ
70—100	6	Τρεῖς
100—130	6	Τέσσερις
130—160	6	Πέντε
160 - 200	8	Ἕξ
200—250	8	Ὀχτὼ

Ἔτσι ἡ σχετικὴ ἀναλογία ἀριθμοῦ μαθητῶν πρὸς τοὺς δασκάλους θὰ ἐπιτρέπη στὸ δάσκαλο τὴν παρακολούθηση τῆς ἀτομικότητας τῶν μαθητῶν του. Σχετικὰ ὅμως μ'αὐτὴ τὴν ταξινόμηση ἔχω νὰ παρατηρήσω, πὼς τὰ μὲν σχολεῖα ποὺ ἔχουν ὀχτὼ δασκάλους πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ὑπηρετοῦν ἕνας τεχνικὰ κι' ἕνας γεωπονικὰ εἰδικὰ μορφωμένοι, ἐπίσης στὰ σχολεῖα αὐτὰ ποὺ θᾶναι ἱδρυμένα στὶς μεγαλύτερες κεντρικὲς κοινότητες πρέπει ὑποχρεωτικὰ νὰ ὑπηρετοῦν οἱ περσότερο μορφωμένοι δασκάλοι· τὸ δὲ σχολεῖο ποὺ ἔχει ἕνα μόνο δάσκαλο, γιὰ νὰ πετύχη καλύτερα τὸ σκοπό του θᾶναι σκοπιμώτερο τὸ μὲν πρωΐ νὰ ἐργάζωνται οἱ 4 ἀνώτερες τάξεις καὶ τ' ἀπόγευμα οἱ δυὸ μικρές.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴ λειτουργία κάθε εἴδους σχολείου ἡ ὕπαρξη ἀναλόγου ὑγιεινοῦ διδακτηρίου μ' ὅλα τὰ ἐποπτικὰ μέσα, ὄργανα καὶ τὰ παραρτήματά του (ἐργαστήριο, γυμναστήριο, κῆπο κ.λ.π.)

5. Πρόγραμμα—Μέθοδος. Τὰ προγράμματα διδασκαλίας πρέπει νᾶναι βγαλμένα ἀπ' τὴ ζωὴ, προσαρμοσμένα στὴ σύγχρονη πραγματικότητα. Οἱ γνώσεις προσφέρονται ἀνάλογες μὲ τὴν πνευματικὴ ἱκανότητα καὶ τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ παιδιοῦ· οἱ δεξιότητες ἀναπτύσσονται ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀτόμου γιὰ τὴν κοινωνικὴ ζωή του.

Τὸ σημερινὸ πρόγραμμα τοῦ Δημοτ. Σχολείου περιέχει ἀρκετὲς γνώσεις, ποὺ ἂν μὲ τὴν ξερὴ διδασκαλία μὲ τό' λόγια κατορθώναμε νὰ τὶς ἐντυπώσωμε στὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν θὰ μείναμ' εὐχαριστημένοι. Κυριώτερο ἐλάττωμά μας τὸ νὰ διδάσκωμε ὅσα μᾶς δίδαξαν στ' ἀνώτερα σχολεῖα κι' ὅπως μᾶς τὰ δίδαξαν· μ' αὐτὸ ζαλίζομε τὸ πνεῦμα καὶ δεσμεύομε τὴν αὐτενέργεια τῶν παιδιῶν.

Τὰ φυσιογνωστικὰ μαθήματα (ζῶα, φυτὰ, πειράματα Φυσικῆς καὶ χημείας, Πατριδογνωσία ἀκόμη) δὲν ἀφήνουν καμμιὰ ἐποπτεία ἀληθινὴ καὶ μὲ τὴν τελειότερη περιγραφή τους μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ σχολείου.

Τὸ πρόγραμμά μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ συμπλήρωση καὶ μ' ἄλλα μαθήματα, ὅπως στοιχεῖα ὑγιεινῆς, ἀγωγῆς τοῦ πολίτη, γεωπονικῶν κ.λ.π. γιὰ τὰ ὁποῖα, καθὼς καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα μαθήματα χρειάζεται νὰ ἐκδοθοῦν εἰδικὰ βοηθητικὰ βιβλία γιὰ τὸ δάσκαλο.

Γιὰ τὶς δυὸ ἀνώτερες τάξεις τοῦ 8τάξιου σχολείου πρέπει νὰ πλουσιωθῆ τὸ πρόγραμμα γιὰ ὅλα τὰ μαθήματα π. χ. στὰ θρησκευτικά, ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο ἑρμηνεία τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἱστορία, ἡ μεταμεσαιωνικὴ τῆς ἀναγέννησης στὴν Εὐρώπη σύντομα ἕως τὸν μεγάλο πόλεμο καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος ὡς τὴν τελευταία Μικρασιατική μας περιπέτεια μὲ σύγκριση τοῦ πολιτισμοῦ μας πρὸς τἄλλα κράτη.

Γλωσσικά, ἐκλεκτὰ κομμάτια σύγχρονων λογοτεχνῶν καὶ ποιητῶν, ἀλλὰ κι' ἀρχαίων συγγραφέων μεταφράσεις στὴ Δημοτική, ἀλλὰ καὶ στὴν καθαρεύουσα γλῶσσα γιὰ νὰ ἐξοικειωθῆ τὸ παιδὶ καὶ σ' αὐτή, ἐφόσο εἶναι καθιερωμένη ὡς ὑπηρεσιακὴ γραπτὴ γλῶσσα ἀπὸ τὸ Κράτος.

Στὰ Φυσιογνωστικὰ κ.λ.π. μαθήματα ἀνάλογη ἐπέκταση τῶν γνώσεων κι' ἄσκηση στὴν πράξη.

Ὅσο μποροῦσα συντομώτερα ἔθιξα μερικὰ ἀπ' τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς συγχρονισμένης καὶ δημοκρατικῆς ἐκπαίδευσης. Ἔχομ' ὅλοι ὑποχρέωση νὰ τὰ σκεφθοῦμε. Περσότερο δὲ ἀπὸ μᾶς ποὺ μποροῦμε νὰ ἐκφέρωμε καὶ νὰ εἰσηγούμεθα ἁπλὲς γνῶμες, πρέπει ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικό μας Συμβούλιο ποὺ εἶναι κυρίως ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν κατάσταση τῆς Ἐκπαίδευσης νὰ τὰ μελετήσουν καὶ τὰ εἰσηγηθοῦν ἁρμόδιαι στὴν Κυβέρνηση καὶ πιστεύουμε πὼς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ θὰ ἐπικροτήσουν γιὰ τὴν ἀνύψωσή του.

Ἰ. Π. Εὐ.....ς

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ

ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Πρὸς τοὺς Συλλόγους μας

Μὴ δυνάμενοι νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν Συλλόγων μας θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν διὰ τοῦ «Διδ. Βήματος» νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῶν τὰς κάτωθι ἀπόψεις ἡμῶν κατόπιν τῶν ἐν τῷ «Διδ. Βήματι» δημοσιευθεισῶν ἀπόψεων τοῦ Συλλόγου Πατρῶν ἐπὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς τὸ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεως τροποποιήσεων.

α') Δὲν δυνάμεθα νὰ συμμερισθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου Πατρῶν, ὅτι ἡ τάξις τῶν Α'. βαθμίων ἔχει προσφέρει εἰς τὸ κράτος ὑπηρεσίας περισσοτέρας τῶν ἄλλων τάξεων, πιστεύοντες, ὅτι ὅλοι οἱ συνειδητοὶ διδάσκαλοι ἀνεξαρτήτως κατηγοριῶν ἔχουσι προσφέρει εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ τὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας.

β') Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Σύλλογον Πατρῶν πιστεύομεν, ὅτι οὐδεμία κατηγορία διδασκάλων ηὐνοήθη περισσότερον τόσον πρὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεως, ὅσον καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογήν του.

γ') Ἡ διεύθυνσις τῶν σχολείων δὲν εἶνε (κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἰσόβιον δικαίωμα τῶν συναδέλφων, οἵτινες εἶχον ὁρισθῆ ὡς διευθυνταί των, διότι ἦσαν κατὰ βαθμὸν ἀνώτεροι ἢ ἀρχαιότεροι τῶν ἄλλων συναδέλφων των. Ἡ διεύθυνσις τῶν Σχολείων σχετίζεται μὲ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει νὰ ἀνατεθῆ αὕτη εἰς τοὺς λόγῳ καὶ πείρας, ἀλλὰ καὶ μορφώσεως κεκτημένους οὐσιαστικὰ καὶ ὄχι τυπικὰ (βαθμὸν πτυχίου) ἀνώτερα προσόντα. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν Σύλλογον Πατρῶν, ὅτι ἡ αὐτομόρφωσις, ὅσον ἐπιμελημένη καὶ ἂν εἶναι, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἴση κατ' ἀξίαν καὶ ἀποτελέσματα πρὸς τὴν διετῆ σπουδὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, δι' ἣν σπουδὴν εἰς οὐδένα μέχρι τοῦ παρελθ. ἔτους ὑπῆρξε κώλυμα τὸ ὅριον ἡλικίας, ἀκολουθησάντων ταύτην καὶ πολλῶν παλαιῶν πρωτοβαθμίων.

δ') Δὲν διαμφισβητοῦμεν τὴν ἀξίαν καὶ τὰ προσόντα τῶν συναδέλφων, τῶν ὁποίων τὴν ὑποστήριξιν ἀνέλαβεν ὁ Σύλλογος Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν γνώμην του, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀποκτήσει τὰ ἴδια προσόντα καὶ οἱ Βδάθμιοι καὶ Γδάθμιοι πτυχιοῦχοι καὶ ἑπομένως καὶ οἱ μετεκπαιδευθέντες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡμεῖς τοὐλάχιστον οὐδένα γνωρίζομεν ὑπηρετήσαντα ὡς ὑποδιδάσκαλον.

ε') Ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν μὴ μετεκπαιδευθέντων διδασκάλων ἐκ τῆς ε' εἰς τὴν στ' κατηγορίαν εὑρίσκομεν ἀστήρικτον τὴν διάκρισιν, ἣν κάμνει ὁ Σύλλογος Πατρῶν μεταξὺ Αβαθμίων καὶ Βδαθμίων, ἔχοντες τὴν γνώμην, ὅτι ἡ προαγωγὴ αὕτη πρέπει νὰ γίνεται ἀναλόγως μόνον τῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, διδομένης τῆς βαθμίδος τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ εἰς διδασκάλους μονοταξίων καὶ διταξίων σχολείων κατ' ἐκλογὴν καὶ μέχρις ὡρισμένου ἀριθμοῦ, ἐὰν οὗτοι ἔχουσι σημειώσει ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν δικαιολογοῦσαν τὴν προαγωγήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1927

Οἱ μετεκπαιδευόμενοι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Δημοδιδάσκαλοι,

Δημ. Μαντζίλας. Γαδίλης Παπᾶς. Κωνστ. Σιωμάλας. Ἰωάν. Λέλος Συλλόγου Ἰωαννίνων.— **Δημ. Βάντζιος** Συλλόγου Ζαγορίου.— **Στ. Ἐμμανουὴλ** Συλλόγου Κονίτσης.—**Γιώργιος Χρόνης** Συλλόγου Ἰωαννίνου.— **Κωνστ. Σταυρινίδης** Συλλόγου Καρυστίας.—**Δημ. Νεακούλας** Συλλόγου Λαρίσσης.— **Σπ. Δελιβάσης** Συλλόγου Τρικκάλων.— **Μ. Σιγάλας** Συλλόγου Νάξου.— **Ἐπ. Γκαβέρας** Συλλόγου Φθιώτιδος.— **Μαρία Λιουδάκη** Συλλόγου Σητείας.— **Ζαχαρ. Κοτσίκης** Συλλόγου Φωκίδος.— **Ἀνδρου. Κωνσταντίνου. Εἰρ. Τσαπέπα. Δημήτρ. Τσάκας** Συλλόγου Ἀθηνῶν.— **Γεώργ. Παπαϊωάννου** Συλλόγου Θεσσαλονίκης.— **Θεοδ. Διαμαντοπούλου** Συλλόγου Ἠλείας.— **Δ. Βολιώτης** Συλλόγου Καρυστίας.— **Ἀν. Μαλανδράκης** Συλλόγου Ρεθύμνης.— **Ἀθαν. Καμπάνης** Συλλόγου Χαλκιδικῆς. **Γ. Ἐμμανουὴλ** Συλλόγου Σουφλίου.— **Χ. Παναγιωτόπουλος** Συλλόγου Μεγαλοπόλεως.—**Σ. Γλύκας** Συλλόγου Χίου. κ.λ.π.

ΓΕΩΡΓ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Πρώην ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

Ἀθῆναι: *Χρυσοσπηλαιωτίσσης 8.*

Ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραίωσιν πάσης δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ τὴν αὐτοπρόσωπον παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ὑποστήριξιν ὑπομνημάτων καὶ ἐφέσεων, μεταβιβαζομένων, τιμωρουμένων καὶ ἀπολυομένων λειτουργῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΟΥΦΛΙΟΥ

Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ἡμῶν κατόπιν τῆς ἐν τῷ Διδασκαλικῷ Βήματι δημοσιεύσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Θ' Γεν. Συνελεύσεως, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, ἀπεφάσισεν ὅπως ὑποβάλῃ ὑμῖν τὴν παρέκλησιν, ἵνα συμπεριλάβητε εἰς τὴν ὡς ἄνω ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μίαν τροποίησιν τοῦ τελευταίου Ν. Δ. περὶ διαβαθμίσεως τῶν Δημοδιδασκάλων, καθ' ὅσον εἶναι τῆς γνώμης ὅτι μία τάξις Δημοδιδασκάλων, τῶν Γυμνασιαστῶν, ἀδικεῖται καταφώρως.

Καὶ οὕτω προτείνει ὅπως τροποποιηθῇ ἡ παράγραφος η' τοῦ β' ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. περὶ διαβαθμίσεώς μας ὡς ἑξῆς: «*καθ' ὅμοιον τρόπον δύνανται νὰ προαχθῶσι μετὰ συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς ἐν συνόλῳ ἐκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας ἐκ τῆς Δ' εἰς τὴν Ε' κατηγορίαν δημοδιδάσκαλοι καταταχθέντες ἢ προαχθέντες εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν καὶ ἔχοντες ὡς πρόσον πτυχίον τριτοβαθμίου δημοδιδασκάλου ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἱερατικῆς σχολῆς ἢ ἀπόφοιτοι μὴ αὐτοτελῶν διδασκαλείων τῶν Νέων Χωρῶν ἢ ἄλλων σχολῶν ὁμοιοβαθμίων*».

Ἐπίσης προτείνει ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ ἐπιτραπῇ ἡ κατόπιν διαγωνισμοῦ μετεκπαίδευσις καὶ τῶν διδασκάλων, τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἐξομοιωθέντων ἰσχάτως διὰ τοῦ Ν. Δ. μὲ τοὺς λοιποὺς δασκάλους.

Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γραμματεὺς
Δ. Σεϊτανίδης — Ε. Ἀρδενιάδου

* * *

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ-ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ-ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Ἐν Τρικκάλοις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Β' δημοτικοῦ σχολείου ἀρρένων σήμερον τὴν 23ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν μ.μ. συνελθόντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου δημοδιδασκάλων Τρικκάλων - Καλαμπάκας - Μετσόβου εἰς γενικὴν συνέλευσιν τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου των πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

. . . . . .

Ἡ συνέλευσις εὑρεθεῖσα ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἀκούσασα τοῦ Προέδρου

Ἀποφαίνεται

Ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ πρὸς πάντας τοὺς διδασκαλικοὺς συλλόγους, ὁμαλληλικὰς ὀργανώσεις, ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ὅσοι προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποδοχῶν των.

Πρὸς πλήρη τακτοποίησιν καὶ ἐξομάλυνσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος τοῦ Κράτους προτείνει, ὅπως παρακληθῇ ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ υἱοθετήσῃ τὴν λύσιν τῶν κάτωθι ζητημάτων.

1) Καθιέρωσιν ἑξαετοῦς δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἑξαετοῦς γυμνασίου, καταργουμένων τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, τῶν ὁποίων τὰ κεντρικώτερα καὶ πληθωρικώτερα νὰ προαχθοῦν εἰς ἡμιγυμνάσια κατὰ τὰ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κρατοῦντα, αὐξανομένου οὕτω τοῦ χρόνου τῆς ἐγκυκλίου μορφώσεως τῶν ἑλληνοπαίδων κατὰ ἓν ἔτος καὶ βελτιουμένης γενικῶς τῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης, δεδομένου ὄντος ὅτι τὰ ἡμιγυμνάσια θὰ λειτουργήσουν μὲ τὸ αὐτὸ προσωπικὸν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Ἀλλὰ καὶ οἰκονομία σημαντικὴ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς λύσεως τῆς μισθώσεως πολλῶν διδακτηρίων, τὰ ὁποῖα σήμερον χρησιμεύουσι πρὸς στέγασιν μαθητῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

2) Τροποποίησιν τοῦ Ν. Δ. «περὶ Μοναταξίων Διδασκαλείων» ὥστε νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰς Νέας χώρας καὶ περιφέρεια Τρικκάλων - Μετσόβου εἰς τὰ ὑπὲρ τῶν Νέων Χωρῶν εὐεργετήματα τοῦ Ν.Δ. δεδομένου ὄντος, ὅτι αὕτη περιλαμβάνει καὶ τμῆμα Νέων Χωρῶν, αἱ ἐκπαιδευτικαὶ της δὲ ἀνάγκαι δὲν διαφέρουν τῶν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου.

3) Βελτίωσις τῆς βαθμολογικῆς βάσεως τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι νὰ διορίζωνται μὲ τὸν βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα, δυνάμενοι νὰ προαχθοῦν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου αἰτήματος ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν διδασκαλικῶν συλλόγων, διότι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. τῆς 26ης Ἀπριλίου 1926 «περὶ διαβαθμίσεως δημοδ)λων» οἱ Ἐπιθεωρηταὶ εἶνε ἰσόβαθμοι πρὸς τοὺς ὑφισταμένους των, τινὲς δὲ λαμβάνουσι καὶ ὀλιγωτέρας ἀποδοχὰς τούτων.

4) Τὴν παροχὴν εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς ὅλων τῶν εὐκολιῶν, αἵτινες τοὺς ἀφῃρέθησαν διὰ λόγους οἰκονομίας (βοηθῶν, κλητήρων, γραφικῶν ἐξόδων) χάριν τῆς εὐρυθμοτέρας λειτουργίας τῶν γραφείων των καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς πλέον ἐμφανίσεως τοῦ Ἐπιθεωρητικοῦ σώματος.

5) Μίσθωσιν οἰκημάτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ γραφεῖα Ἐπιθεωρητῶν ὡς συμβαίνει μὲ ὅλας τὰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας.

6) Τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ συντάξεως, ὥστε νὰ δύνανται οἱ λειτουργοὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀποχωρῶσι τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τριακονταετίαν, αἱ δὲ διδασκάλισσαι μετὰ συμπλήρωσιν 15ετίας ἀποχωροῦσαι τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ γάμου νὰ λαμβάνωσιν ἀνάλογον σύνταξιν.

7. Τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 6 § 2 τοῦ Ν. Δ. «περὶ διαβαθμίσεως» τῶν ἑξῆς: καὶ τριτάξιων σχολείων, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν θὰ ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις, μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν νὰ λαμβάνωσιν ἐκτὸς τῶν προσαυξήσεων λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ ἀνάλογον προσαύξησιν (10%) λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ (ὡς ἰσχύει καὶ εἰς τὸ στράτευμα).

8. Τὴν τροποποίησιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Ἀπριλίου 1926, ὥστε οἱ μετεκπαιδευθέντες νὰ προάγωνται γενικῶς κρινόμενοι μετὰ τῶν ὁμοιοβάθμων των, διότι ἡ ἱκανότης των πάντως θὰ προκρίνῃ αὐτούς.

9. Ὅπως εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρένων διορίζωνται διδασκάλισσαι πλήν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὴν θέσιν της ζητῇ ἄρρην διδάσκαλος, νὰ καταλαμβάνηται αὕτη ὑπὸ τούτου, τῆς διδ)σης μετατιθεμένης ἀλλαχοῦ.

10. Ἵνα ἐπανέλθῃ ἐν ἰσχύϊ τὸ Ν.Δ. τῆς 25ης Ἰουλίου 1923 περὶ κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν.

11. Ἵνα οἱ διδάσκαλοι ἀνεξαρτήτως φύλου ἔχοντες τέκνα πρὸς παίδευσιν εἰς τὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης μετατίθενται εἰς θέσεις διδασκάλων μὴ ἐχόντων τοιαύτας ὑποχρεώσεις.

12. Τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας.

13. Αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν περὶ τῶν ἐπιθεωρουμένων διδασκάλων νὰ συντάσσωνται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ κοινοποιῶνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διδάσκαλον.

Ἐντολῇ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
Ἀναστ. Λιούμπας — Ἀλεξ. Προύτζου

* * *

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ὑπὸ Τζ. Τσαγκιᾶ

Πολὺ σωστὰ ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἔθεσε ὡς θέμα γιὰ συζήτηση στὴν προσεχῆ Γεν. Συνέλευση τὴν ἀναλκίνιση τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ ἀγροτικοῦ σχολείου. Συμβούλια ἀκόμη ἔγιναν στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Γεωργίας ἀπὸ διαφόρους εἰδικούς, χωρὶς ὅμως νὰ προσληθῇ καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἐνδιαφέρεται ἄμεσα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, ὁ δημοδιδάσκαλος. Ἡ μελέτη μου αὐτὴ ἔχει σκοπὸ νὰ δώσῃ τὶς κύριες ἀπόψεις τοῦ προβλήματος, ὅπως τοὐλάχιστο τὴν ἀντιλαμβανόμαστε. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἂν δώσῃ ἀφορμὴ σὲ συζητήσεις, ὥστε ἡ γνώμη τοῦ κλάδου νὰ ἔλθῃ ἀποκρυσταλλωμένη σὲ ἀποφάσεις στὴ Γεν. συνέλευση.

Ζητοῦμε λοιπὸν ἀναδιοργάνωση τοῦ ἀγροτικοῦ σχολείου, ὥστε νὰ μπορῇ τοῦτο νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς ἀνάγκες τῆς σημερινῆς ζωῆς τῶν ἀγροτῶν, νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὴν καλλιέργεια τῆς γῆς των, νὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὴν ἀγαπήσουν καλλίτερα. Τέλος νὰ γίνῃ ἡ πνευματικὴ ἑστία τοῦ χωριοῦ, τὸ κέντρο σπουδῶν καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν ἀγροτῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἔτσι μονάχα, ἂν αὐτὰ ὁρίσῃ ὡς *σκοπό* του τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο, θὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμό του, καὶ θὰ ἀποβῇ ἀληθινὸς φάρος γιὰ τὴ πρόοδο τῆς γεωργίας στὸν τόπο μας.

Τί πρέπει νὰ εἶναι ὅμως αὐτὸ τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο;

Πρέπει δηλ. νὰ εἰδικοποιηθῇ, νὰ ἀλλάξῃ ὁ ὀργανισμός του, ὥστε νὰ προσαρμοστῇ πρὸς τὸ περιβάλλον του; Ἢ πρέπει νὰ ἀρκεσθοῦμε χωρὶς ὀργανικὴ μεταρρύθμιση νὰ ἀναλκινίσωμε τὴ μέθοδο τῆς διδασκαλίας μόνο καὶ τὰ πρόγραμματα, ὥστε νὰ τὰ προσανατολίσωμε πρὸς τὴ γνώση καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος; Ἰδοὺ ἐρωτήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ προσπαθήσωμε νὰ δώσωμε ἀπάντηση.

Πολλοὶ παραδέχονται ὅτι τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο πρέπει νὰ εἰδικοποιηθῇ, νὰ ἔχῃ πρόγραμμα καὶ μέθοδο εἰδική, ἀκόμη καὶ δασκάλους εἰδικὰ προπαρασκευασμένους στὰ ἀγροτικὰ Διδασκαλεῖα μὲ τὴν προϋπόθεση, ὅτι θὰ ἔχουν τοὺς αὐτοὺς μισθοὺς μὲ τοὺς δασκάλους τοῦ ἀστικοῦ σχολείου κ.λ.π. Μποροῦσε ὅμως κανεὶς ἀντίθετος σ' αὐτὰ ν' ἀπαντήσῃ ὅτι τὰ σχολεῖα αὐτὰ θὰ εἶχαν τότε σκοπὸ νὰ κάμουν παραγωγοὺς ἢ ἀνθρώπους; Ἂς σκεφθοῦν ὅμως, ἂν στὴν πραγματικότητα μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεχωρίσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν παραγωγό;

Ὅτι τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο δὲν ἐπέτυχε

ἕως σήμερα τὸν προορισμό του δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχη κανεὶς ποὺ τὸ ἀμφισβητῆ. Μὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ ὑπαίτιο. Τὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ ἔχει ἐγκαταλειφθῆ στὸ ἔλεος τῆς τύχης του ἀπὸ ὅλους ἀπὸ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ νὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς δασκάλους του. Βέβαια ἔμαθε στὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ νὰ διοδίζουν, νὰ γράφουν καὶ νὰ ἀριθμοῦν καὶ πολλὲς φορὲς νὰ παρατηροῦν καὶ νὰ κρίνουν σωστά. Μὰ ἔδωσε τὶς ἀπαραίτητες ἐπιστημονικὲς γνώσεις ποὺ πάνω σ' αὐτὲς βασίζεται ἡ νεώτερη γεωπονική; Μήπως ἐνέπνευσε στὸ παιδὶ τοῦ ἀγρότη τὴν ἀγάπη πρὸς τὴ γῆ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χωριοῦ; Ἔγινε ποτὲ ἁπλό, πρακτικό, καὶ ζωντανό; Ἐπραγματοποίησε τὶς ἐλπίδες ποὺ οἱ χωρικοὶ στήριξαν ἀπάνω σ' αὐτό; Τὸ ἀκατάσχετο ρεῦμα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὶς πόλεις, ὁ «σούρμπανισμὸς» δηλ. ποὺ στὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὴν εἰσροὴ τῶν προσφύγων ἔλαβε μιὰ ἐπικίνδυνη ἀνάπτυξη καὶ ποὺ πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ χαλιναγωγηθῆ ὅπως πολὺ σωστὰ εἶπε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μᾶς δείχνει, ὅτι ἀπέτυχε στὸ σκοπό του. Μὰ μήπως γιὰ τὴν τακτικὴ σχολικὴ φοίτηση ἔκαμε κάτι τὸ συντελεστικό; ἀφήνω πιὰ ποὺ 1.000 σχολεῖα μένουν κλειστά, καὶ ἔτσι καὶ αὐτὸς ὁ ἀναλφαβητισμὸς μεγαλώνει ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύη.

Κάθε λοιπὸν μεταρρύθμιση τοῦ σχολείου τοῦ χωριοῦ, ὥστε νὰ λάβη ἀγροτικώτερο χαρακτῆρα γιὰ νὰ εἶνε σύμφωνη μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς γεωργίας καὶ συντελεστικὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ της, πρέπει νὰ βασίζεται ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πορίσματα τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ καὶ στὴ γνώση τοῦ ἀγροτικοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Αὐτὰ εἶνε:

1) Ἡ ἐποχὴ ἡ πειὸ σπουδαία γιὰ τὴν ἀγροτικὴ παραγωγὴ κάθε χωριοῦ ἢ περιφερείας. Ἄλλη θὰ εἶναι γιὰ τὴν Κρήτη π.χ. ὅπου ἔχουν πολλὲς ἐλιές, ἄλλη γιὰ τὴν Πελοπόννησο ὅπου ἔχουν σταφίδα κ.λ.π.

2) Ὁ καταμερισμὸς τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας, γιατὶ ὁ κάθε ἀγρότης ἔχει καὶ τὸ χωράφι του ἢ τὸ ἀμπέλι του ἢ τὶς ἐλιές του· αὐτὸ φυσικὰ ἀπαιτεῖ ἐργατικὰ βοηθητικὰ χέρια πολλά, ποὺ οἱ ἀγρότες ἐξοικονομοῦν μὲ τὴ πρόσληψη τῶν μαθητῶν τοῦ ἀγροτ. σχολείου.

3) Ἡ ἀγροτικὴ μάθηση ποὺ συνίσταται στὸ νὰ μαθαίνη τὸ παιδί, ἐνῶ συγχρόνως συνειθίζει στὴ βαρειὰ ἀγροτικὴ δουλειά.

Ἀπὸ αὐτὰ φαίνεται φανερὸ ὅτι εἶνε ἀνάγκη πρῶτα-πρῶτα

α) Νὰ κανονισθῆ ἡ σχολικὴ φοίτηση στὰ ἀγροτικὰ σχολεῖα, ὥστε νὰ μὴν παραβλέπεται ἡ συγκομιδὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων στὴν κατάλληλη ἐποχή.

β) Νὰ γίνεται μετασχολικὴ γεωργικὴ ἐκπαίδευση στοὺς χωρικούς.

γ) Νὰ γίνουν εἰδικὰ προγράμματα γιὰ τὰ ἀγροτικὰ σχολεῖα καὶ μὲ μεθόδους εἰδικὲς γι' αὐτά.

Γιὰ τὸ πρῶτο θᾶταν καλὸ νὰ τεθῆ ἕνα ἀνώτατο ὅριο σχολικῆς φοιτήσεως γιὰ κάθε χρόνο, ποὺ θὰ μεγαλώνει ὅσο τὸ παιδὶ εἶναι μικρότερο. Ὁ νόμος δηλ. νὰ ἐπιτρέπη στὸ παιδὶ τὰ παρακολουθῆ τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου ἐπὶ ὡρισμένους μῆνας ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικία του καὶ καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴ γεωργικὴ παραγωγὴ τοῦ τόπου.

Ἔτσι θὰ μποροῦσε νὸ θεσπισθῆ γιὰ τὰ παιδιὰ 5-8 ἐτῶν 8-9 μηνῶν φοίτηση γιὰ 8-10 ἐτῶν 7-8 μηνῶν, καὶ 10-12, 6-7 μηνῶν.

Τότε, βέβαια θὰ ὑπάρχη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ σχολείου τῶν πόλεων καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχη γιατὶ

1) Τὸ ἀγροτικὸ περιβάλλον, ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἔχει ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ποὺ παραπάνω σημειώσαμε.

2) Τὸ παιδὶ τοῦ ἀγροτικοῦ σχολείου, ποὺ ἀρχίζει νὰ μαθαίνη μόλις καταλάβη κάπως τὴ ζωὴ δὲν μοιάζει καθόλου μὲ τὸ παιδὶ τῶν πόλεων. Αὐτὸ εἶναι πιὰ κάποια προσωπικότης, ἔχει ἐκλέξη ἤδη τὸ ἐπάγγελμά του.

3) Ὁ ρόλος λοιπὸν τοῦ ἀγροτικοῦ σχολείου εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλείτερος τοῦ τῶν πόλεων. Αὐτὸ μόνο θὰ δώση ὅλη τὴν ἀγωγὴ ποὺ χρειάζεται ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, αὐτὸ εἶνε ποὺ θὰ δώση γενικὴ μόρφωση, ἡ ὁποία νὰ πλησιάζη τὸ παιδὶ στὴν ἀγροτικὴ ζωή, αὐτὸ εἶναι ποὺ θὰ τοῦ ἀναπτύξη τὴν παρατήρηση, θὰ τοῦ φυσήξη τὴ βαθειὰ ἀγάπη γιὰ τὴ γῆ τοῦ χωριοῦ του, τὴν χαρὰ γιὰ τὴν παραγωγή, τὴν ὑπερηφάνεια τῆς δουλειᾶς ποὺ θὰ κάμη τέλεια καὶ τὶς ἰδιότητες ποὺ ἀπαιτεῖ κάθε δουλειὰ ποὺ πρέπει νὰ γίνη καλά. (Τὸ τέλος στὸ ἑπόμενο)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Σχετικῶς μὲ τὰς οἰκονομίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὁ κ. Κωνσταντταράκης τμηματάρχης τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑπέδειξε σοβαρὰς οἰκονομίας διὰ τῆς καταργήσεως τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, προσαρτομένων τῶν δύο τάξεών των εἰς τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τῆς τρίτης εἰς τὰ Γυμνάσια.

Ἡ γνώμη αὐτὴ εὗρεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἀπήχησεν καὶ εἰς τὸν τύπον, ὁ ὁποῖος ἐσχολίασεν αὐτὴν ποικιλλοτρόπως.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Νομίζομεν ὅτι χρειάζεται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομιῶν προκειμένου περὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Εἶνε γνωστόν, γνωστότατον ὅτι πολυτελεῖς θέσεις ὅσο καὶ περιτταὶ ἔχουν ἀπὸ καιροῦ δημιουργηθῆ. Περὶ αὐτῶν δὲν ἀκούομεν νὰ γίνεται οὐδεὶς λόγος ἡ δὲ προσοχὴ στρέφεται αἰωνίως περὶ τὴν τὴν ταλαίπωρον δημοτικὴν καὶ μέσην ἐκπαίδευσιν καὶ σκέψις γίνεται νὰ πληρώνεται ἀδρότατα ἡ μόρφωσις καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ. Στρέψατε τὴν προσοχὴν σας πρὸς τὴν σπατάλην καὶ τὴν πολυτέλειαν ἐπαναλαμβάνομεν, καὶ ἀφήσατε ἥσυχα τὰ σχολεῖα τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην καθ' ἣν στιγμὴν ἀποδεικνύεται τρομακτικὴ ἀναλογία ἀγραμμάτων. Θέλετε νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν ποῦ; Δὲν θὰ διστάσωμεν ἐν ἀνάγκη καὶ αὐτὸ νὰ τὸ κάμώμεν κ. ὑπουργὲ ἀφ' οὗ δὲν σᾶς τὸ λέγουν ἐκεῖνοι ποὺ τὸ γνωρίζουν! «Ἑλ. Λόγος» 13 – 2.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Καὶ διὰ νὰ συνεχίσωμεν, εὑρίσκομεν ἀτυχῆ τὴν πρότασιν τοῦ τμηματάρχου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Κωνσταντταράκη περὶ ἀποκρατοποιήσεως τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, περὶ καταργήσεως δηλαδὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν γυμνασίων συντηρουμένων ἤδη ἀπὸ τὸ Δημόσιον, καὶ μεταβολῆς τῆς Μέσης κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἡ κλασικὴ ἐκπαίδευσις, καλὴ ἢ κακὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία τροφοδοτεῖ τὴν κρατικὴν μηχανὴν μηχανὴν καὶ τὴν διανοητικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, διὰ τῶν ἐξερχομένων ἐξ αὐτῆς. Ἐπὶ πλέον λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ κλασικὴ ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθίσταται εὔκολος ἡ παρακολούθησίς της ἀπὸ μέρους ὅλων σχεδὸν τῶν τάξεων. Οὕτω δὲ ἡ κρατικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας ρυθμίζεται ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις καὶ ἔχει μορφὴν καθαρῶς δημοκρατικήν. Διὰ τῆς καταργήσεως ὅμως τῆς δωρεὰν κλασικῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἡ ἐκπαίδευσις αὐτὴ γίνεται κτῆμα ἀποκλειστικὸν τῶν πλουτοκρατικῶν τάξεων εἰς τὰς ὁποίας κατ' ἀνάγκην θὰ παραδοθῆ μονοπωλιακῶς πλέων καὶ ἡ δημοσία καὶ ἡ διανοητικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας.

Περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν κλασικῶν σχολείων τὸν ἐννοοῦμεν. Ἀλλὰ μεταβολὴ τῆς δημοσίας κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ἐπιχείρησιν ἰδιωτῶν, ἀποροῦμεν πῶς καὶ ἁπλῶς ἔστω συζητεῖται. «Ἑλ. Λόγος» 13 2.

ΤΟ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΦΟΒΕΙΤΑΙ... ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΙΑΡΟΥΣ

Φαεινὴ ἡ ἔμπνευσις ἑνὸς μαλλιαροῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Νὰ καταργηθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα συγχωνευομένων των τάξεώντων εἰς τὰ δημοτικὰ καὶ τὰ γυμνάσια. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἔχωμεν δύο πρωτοφανεῖς ἐπιτυχίας. Τέλειον στράβωμα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ γράμματα, — τὸ ὁποῖον οἰκονομία διδασκάλων — καὶ τελείαν ἐπικρότησιν τοῦ μαλλιαροκομμουνισμοῦ — τὸ ὁποῖον ἀποκατάστασις τῶν τεμπέληδων.

«Ἔμπρός» 13-2

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Συνεργάται τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» καὶ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες κατ' ἐπανάληψιν ἠσχολήθησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν του διὰ τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὰς περιφερείας των. Ἡ ἰδέα αὕτη εὐτυχῶς πραγματοποιεῖται διὰ τῆς προτάσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς καταρτισμὸν νομοσχεδίου ὅπως εἰς ἑκάστην δημοτικὴν σχολικὴν περιφέρειαν ἱδρυθῆ ἀνὰ ἓν γεωργικὸν σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διδάσκονται χρήσιμα διὰ τὴν γεωργίαν μαθήματα δημοδιδάσκαλοι εἰδικῶς ἐκπαιδευόμενοι. Ἡ προσθήκη μάλιστα ὅπως εἰς τὰ γεωργικὰ σχολεῖα προσέρχωνται ὡς ἀκροαταὶ καὶ διάφοροι γεωργοὶ εἶναι ἀξιέπαινος. Διὰ τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου συνιστῶνται γεωργικὰ φροντιστήρια εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, Λάρισσαν, Ἀθήνας, καὶ Πάτρας, ὅπως κατόπιν διαγωνισμοῦ μετεκπαιδεύωνται ἐπὶ ἓν ἔτος οἱ δημοδιδάσκαλοι. Μᾶς φαίνεται ὅτι ὁ γεωργικὸς κόσμος θὰ ἐξυπηρετηθῆ περισσότερον ἐάν ἱδρυθῆ τοιοῦτον φροντιστήριον καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον, δηλαδὴ εἰς μίαν περιφέρειαν μεγάλης ἐκτάσεως καὶ κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικήν.

«Ἑλ. Βῆμα» 13-2

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὀργανώσεως τῆς Γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην τόσον πειστικῶς ἐξέθεσε πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» ὁ βουλευτὴς καὶ συνεργάτης ἡμῶν κ. Σ. Χασιώτης, παλαιὸς καὶ ἀκούραστος κήρυξ καὶ ἐργάτης τῆς γεωργικῆς μας ἀναμορφώσεως. Ἡ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις τῶν δημοδιδασκάλων, ἡ ἵδρυσις γεωργικῶν φροντιστηρίων εἰς διάφορα κέντρα, ἡ γεωργική, ἐν γένει, μόρφωσις τοῦ λαοῦ εἶναι ἐργασία κατ' ἐξοχὴν πολύτιμος καὶ παραγωγικὴ καλυτέρου Ἑλληνικοῦ μέλλοντος. Θὰ ἐπιφέρῃ κυρίως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς συνειδήσεως εἰς τὴν χώραν μας καὶ θὰ ἔχῃ ἄμεσα τ' ἀποτελέσματα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Θὰ συνδέσῃ ἀκόμη συνειδητότερον τὸν Ἕλληνα πρὸς τὴν γῆν του—καὶ τοῦτο εἶναι ἡ βάσις τοῦ ὑγιοῦς πατριωτισμοῦ καὶ μιᾶς ἀκόμη ἠθικῆς εὐρωστίας ἑνὸς λαοῦ.

«Πρωΐα 13-2

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Δ. ΒΗΜΑΤΟΣ

Πᾶν ἔμβασμα χρηματικὸν πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸν κ.

ΕΜΜ. ΧΡΥΣΗΝ

Ταμίαν τῆς Ὁμοσπονδίας

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακήν

"DIDASCALICON VIMA,,
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux: 27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 65 Drach.

Συνδρομὴ ἐτησία δραχ. 40
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς:
"*Διδασκαλικὸν Βῆμα*,,
Δεληγιώργη, 27α Ἀθήνας
Ἀγγελίαι—Καταχωρήσεις 5 δρ. ὁ στίχος

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΣΥΜΠΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν ἅπασαι αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις συνεσπειρώθησαν περὶ ἑαυτὰς καὶ ὁσημέραι διοργανοῦνται, ἵνα διὰ τῆς ἀλληλεγγύης των δυνηθῶσι ν' ἀντεκεξέλθωσι τὸ πρῶτον μέν, ὡς τὰ πράγματα τίθενται σήμερον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, κατὰ τοῦ προβληματώδους βίου, τὸ δεύτερον δέ, ἵνα ἑκάστη τούτων ἀνακτήσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν κοινωνικήν της ὑπόστασιν, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ Κοινωνίας ἐπιβαλλόμενα καθήκοντά των καὶ ὑποχρεώσεις, διὰ τὴν δικαίαν καὶ τελεσφόρον προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων των, ἡ ἐπαγγελματικὴ τάξις τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως φαίνεται ὅτι δὲν ἠθέλησεν ἀκόμη—εἰς τὴν ὁλότητά της—ν' ἀντιληφθῇ τὴν ἀξίαν τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἑνότητος.

Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι, αἰσθανθέντες τὴν ἀνάγκην τῆς συμπήξεως μιᾶς Πανελληνίου ὀργανώσεως ἱδρύσαμεν εἰς ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας τοὺς διδασκαλικοὺς συλλόγους, διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἀτομικῶν μας συμφερόντων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς καθόλου Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλ' ἡ φιλοδοξία πολλάκις μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Συλλόγων καὶ ἄλλοι λόγοι, σχέσιν ἔχοντες πρὸς τὰς ἀτομικάς μας ὀλίψεις, συνετέλεσαν ὥστε πολλοὶ ἐκ τῶν κραταιῶν ἄλλοστε Συλλόγων νὰ παραλύσουν καὶ νὰ ἀχρηστεύσουν τὴν ζωτικότητα, τὴν ὁποίαν ἐνέκλειον.

Εἷς ἐκ τῶν συλλόγων τούτων ἦτο καὶ ὁ Σύλλογος Λακεδαίμονος. Ἕνεκα διαφόρων αἰτίων, τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ἀναλύσωμεν σήμερον, ὁ Σύλλογός μας αὐτὸς εἶχε κατ' αὐτὴν διαλυθῇ καὶ ἡ γνώμη τῶν συναδέλφων δὲν ἦτο εὔκολον νὰ ἐκφρασθῇ καὶ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν λῆψιν τῶν καλλιτέρων ἀποφάσεων ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. Ἀνασυσταθεὶς, ἐν τούτοις, ἐσχάτως καὶ ἀναγνωρίσας τὴν μειονεκτικὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναντι τῆς Ὁμοσπονδίας εὑρίσκετο, ἐλπίζει ὅτι θὰ πληρώσῃ ταχέως τὸ κενὸν τοῦ παρελθόντος διὰ τῆς ἐντατικῆς του δράσεως καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐπιβαλλομένων ἀπέναντι τῶν μελῶν του καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας μας ὑποχρεώσεών του, ὑπερνικῶν τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων συναδέλφων τῆς Λακεδαίμονος θέτουν πρὸ τοῦ ἔργου του, διὰ τῶν παρακόνων των, εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀπαντήσωμεν ἐν καιρῷ καὶ ἐξ ὑποχρεώσεως.

Σήμερον, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο προέχει νὰ παρατάξῃ ἡνωμένον καὶ συμπαγὲς τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεώς του καὶ ὁ κλάδος τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, παραλλήλως πρὸς τὰς ἡνωμένας λοιπὰς κοινωνικὰς τάξεις, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν ὅλων τῶν μεγάλων ζητημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται τὸ τὸ μέλλον του καὶ τὸ μέλλον τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Σήμερον ἐπιβάλλεται νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς πλήρους συμπνοίας καὶ ἑνότητος ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐθνικὰ καθήκοντα, διὰ τῶν ὁποίων περιβαλλόμεθα, καὶ τὰ ἱερὰ δικαιωματά μας, τὰ ὁποῖα διαρκῶς ἀπειλοῦνται.

Μόνον δὲ ὁμονοοῦντες καὶ ἡνωμένοι θὰ χωρήσωμεν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου μας προορισμοῦ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν, ὑψούμενοι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν περὶ ἡμᾶς, νὰ παρουσιασθῶμεν ὡς συμπυκνωταὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεώδους καὶ ἐργάται τῆς γενικῆς εὐτυχίας.

Κωνστ. Ι. Κοντὸς
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Λακεδαίμονος

Βρουλιὰ-Λακεδαίμονος Ἰανουάριος-1927

ΟΙ ΓΟΡΤΥΝΙΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΟ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑ,, ΚΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 13

Ὥραῖα! ἐξαίσια! ἀφερίμ! Ἐκέσαμε ἀπάνω στὸν Ἑβρέϊκο πόντο! Κακὴ πρόβλεψι γιὰ τὰ στερνά! Ὁ γέρο-Γκούρης παίζοντας τὴν κοντσίνα του στὸ μαγαζὶ τοῦ χωριοῦ καὶ πιάνοντας, συμφωνημένα ἀπὸ πρωτύτερα, «καπᾶ μὲ καπᾶ» δοκιμάζει ἀληθινὴ θλῖψι ἂν τύχῃ καὶ πέσῃ ἀπάνω στὸν καταραμένο πόντο, λογαριάζοντας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μπακάλη τοὺς πόντους του! Εἶναι ἀπαισιόδοξος γιὰ τὶς ἄλλες παιχνιδιές! Σίγουρα θὰ τὸν κερδίσῃ ὁ ἄλλος. Καὶ γιαυτὸ εἶναι τόσο βέβαιος, ποὺ πολλὲς φορὲς βγάζει καὶ πληρώνει τὴ δραχμοῦλα του ἀπὸ τὸ δεκατρία! Καὶ πέντε νὰ ἔχῃ ὁ ἄλλος ἀκόμα, τὸ 21 δὲν τὸ φτάνει ὁ Γερο-Γκούρης.

Ἀλλὰ καὶ σὲ μένα τραβᾶ μιὰ κακὴ πρόβλεψι ὁ καταραμένος ἀριθμός! Πάρτε με καὶ γιὰ μοιρολάτρη. Δικαίωμά σας. «τὸχω παρατηρήσει»: Ἡ μέρα κείνη τὰ φέρνει κάπως ζερβὰ τὰ πράγματα. Ἢ νεύριασμα τὸ σκολειό, ἢ οἰκογενειακὸ ἐπεισόδιο, ἢ ἐπίσκεψι ἀνεπιθύμητου ξένου καὶ κακοῦ... ἐπιθεωρητοῦ.

Δὲ μοῦ ἐπιτρέπετε λοιπὸν νὰ θεωρῶ τὸν ἀριθμὸ 13 κακὸ συναπάντημα, μβλη τὴν εὐκολία ποὺ ἔχει ὁ ἀφιλότιμος στὴ διδασκαλία του; Σᾶς δείδιω τὴν ἄλλη μέρα στὴν ἐφαρμογὴ θὰ φανῇ ἡ ἀχαριστία του! Κάπιος ἀπὸ τοὺς μικροὺς διαβόλους, ξεχνῶντας τὸ ξελαρύγγιασμα τὸ δικό μου θὰ μοῦ τὸν γράψῃ ἔτσι 13!!

Ὡστόσο καὶ μέσα στὴ Ὀργάνωσι ἔβαλε τὴ λιγδερὴ οὐρά του. Τόση προπαγάνδα ἀπὸ συναδέλφους καὶ ἀπὸ Συμβούλιο Συλλόγου, ἀπὸ Θεοὺς καὶ δαίμονας τὰ κατάφερε νὰ εἶναι οἱ συνδρομητὲς τῆς «εὐάνδρου» καὶ κατὰ διδασκάλους—προσθέτω ἐγὼ—Γορτυνίας 13 στὸ «Διδασκαλικὸ Βῆμα». Οἱ ἄλλοι θὰ ρωτήσετε; Οἱ ἄλλοι δὲν καταδέχονται νὰ ρίξουν ματιὰ στὶς ἴδιες δημοσιεύσεις τους ἢ στὸ λέρωμα ποὺ λιδανίζει τὸ ἀνάστημά τους!!

Αἴ! συνάδελφοι, ἄλτ! Ἀφῆστε τὴ συντηρητικὴ τακτική σας καὶ ἐμπᾶτε μὲ ζωὴ στὸν ἀγῶνα της γιὰ τὴν ἐπαγγελματική μας ἀποκατάστασι. Εἶμαι σὲ θέσι νὰ ξέρω τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ σᾶς μορφωμένους ἐπαγγελματικὰ καὶ μοῦ ἔτυχε περίσταση νὰ ἐχτιμήσω τὴν προσκάθειά σας. Συντονήστε τώρα αὐτὰ καὶ ζητῆστε νὰ συνεισφέρετε πραγματικὰ στὸν κοινὸ ἀγῶνα. Ἐμᾶς τοὺς Γορτύνιους μᾶς διακρίνει ἕνας τοπικισμὸς καὶ μιὰ ἐγωϊστικὴ τάσι. Ἂς παραμερίσουν αὐτὰ στὸ γενικὸ καλό. Ἂς γραφτοῦμε ὅλη μέλη στὸ ἀναδιωργανωμένο Σύνδεσμό μας στὴν Ὁμοσπονδία καὶ στὸ ὀργανό της. Ἂς τινάξουμε τὴ μοῦχλα τοῦ τοπικισμοῦ, γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ εἶναι οἱ 40 δραχμὲς ποὺ μᾶς κάνουν νὰ ἀδιαφορεῖμε. Τὸ ἕνα ποὺ ἐκέρδισε ἡ Ὁμοσπονδία μας ἂς τῆς δώσουμε τὴ δύναμη νὰ τὸ κάμῃ πέντε. Ἂς φτνῇ Σύλλογος μὲ 120 μέλη καὶ μὲ 120 συνδρομητὲς στὸ «Βῆμα».

Χρῖστος Ν. Δάρας
Ψάρι - Ἡραίας - Γορτυνίας

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ

Κατὰ σύμπτωσιν χαρακτηριστικήν, ἐνῶ χθὲς ἐπανηγυρίζετο εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ Πεσταλότσι καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶχον ἐνταλῇ νὰ ὁμιλήσουν περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ ἔργου του πρὸς τοὺς μαθητά των, ἐδημοσιεύτο ἡ τριμηνιαία ἔκθεσις τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σχολείων καὶ τὰ πορίσματά της περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημοσίων σχολείων τοῦ Πειραιῶς. Ἐκ τῶν 62 ἐν ὅλῳ δημοσίων τούτων σχολείων, τῶν ὁποίων μερικὰ κτίρια, ὡς ἐγράφομεν χθές, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐπιτεταγμένα δι' ἄλλοτρίους πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν σκοπούς, κανέν, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, δὲν ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του ὡς κτίριον. Ἄλλα στεροῦνται θρανίων καὶ οἱ μαθηταὶ ὀκλάζουν ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἄλλα ἔχουν σπασμένους ὑελοπίνακας, ἄλλα δὲν φωτίζονται ἢ δὲν ἀερίζονται ἐπαρκῶς, ἄλλα ἔχουν τὴν παράπλευρον ἡμερησίαν ὑπόκρουσιν σιδηρουργείων ἢ φανοποιείων, ἄλλα στεροῦνται αὐλῆς, εἰς ἄλλα συσφίγγονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ τρία σχολεῖα, ἐλλείψει στεγάσεως ἐπαρκοῦς τῆς παιδείας. Ὑποθέτομεν, ὅτι ἀξιοπρεπέστερος τρόπος ἀποτίσεως τιμῆς εἰς τὴν μνήμην τοῦ Πεσταλότσι θὰ ἦτο ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους φροντὶς, ὅπως ἀποκτήσῃ στοιχειωδῶς σχολικὰ κτίρια, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ διδάγματα τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ.

«Πρωΐα» 18-2-27

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 1 Φεβρουαρίου 1927

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους ἀμφοτέρων τῶν φύλων

Κύριοι Συνάδελφοι,

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 50 ἐγκυκλίου μας ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐξέλεξεν ἡ Συνέλευσις τῆς 30 Δεκεμβρίου π. ἔτους.

Διὰ τῆς παρούσης σπεύδομεν νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τῆς πλάνης εἰς ἣν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποπέσωσί τινες τῶν κ. κ. συναδέλφων δίδοντες πίστιν εἰς τὰ ἄτοπα καὶ παιδαριώδη ἐκεῖνα δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα, θὰ ἀνέγνωσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Σπαρτιάτης» καὶ ἄτινα ἴσως θὰ ἴδωσι συνεχιζόμενα. Δι' ὃ γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς μία ἐξανδρία ἀποτελουμένη ἀπὸ νέους καὶ πέριξ τῆς Σπάρτης ὑπηρετούντας συνάδελφους εἶχε τὴν παράδοξον ἀξίωσιν νὰ ἀνελάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ Σωματείου της διὰ διορισμοῦ καὶ οὐχὶ δι' ἐκλογῆς. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔπραξε τοῦτο ἡ Συνέλευσις, καθότι ἄλλως τε δὲν ἐγνώριζε τὴν ἐπιθυμίαν των ταύτην, ὤθησε διὰ τοῦ Προέδρου της κ. Μονοταζίτη τοῦ 1914 τὴν σημαίαν τῆς ἀκυναστάσεως καὶ τορπιλίζουσα τὸ Σωματεῖόν της, κα-

τικρίνει ἄκαιρα τὰ μέχρι τοῦδε διοικήσαντα Συμβούλια, ὡς τελείως χρεωκοπήσαντα «καὶ τοῦτο διότι ἀπηρτίζοντο ἀπὸ παλαιοὺς καὶ οὐχὶ νέους διδασκάλους» καὶ ὡς παραγκωνίσαντα τελείως τὰ συμφέροντα αὐτῶν. Καὶ ποῖον νομίζετε ἐννοοῦσι παραγκωνισθέν ἀτομικὸν συμφέρον αὐτῶν; Ἀκούσατε καὶ θαυμάσατε! Ζητοῦσιν, οὔτε πολὺ οὔτε λίγο, νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ σήμερον καὶ οἱ 6 αὐτοὶ νέοι, ἀδιάφορον ἂν ὅλοι τους ἔχωσιν ὑπηρεσίαν κάτω τῶν 10 ἐτῶν, τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον λαμβάνουσι καὶ οἱ συνάδελφοί των, οἵτινες ἔχουσι ὑπηρεσίαν ἀπὸ 25-35 καὶ πλέον ἔτη. Καὶ ἀφοῦ κατὰ τὴν γνώμην των δὲν ἐφρόνεισαν νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο τὰ μέχρι τοῦδε διοικήσαντα Συμβούλια, ὡσὰν νὰ ἦσαν παντοδύναμα, γι' αὐτὸ εἶναι ἄξιοι ἀγχόνης. Τώρα κατὰ πόσον ἡ ἀξίωσις αὕτη εἶναι δικαία καὶ λογικὰ ἀφήνομεν νὰ κρίνῃ ἡ ὁλότης τῶν κ. Συναδέλφων.

Τὸ λυπηρὸν ὅμως εἶναι ὅτι οἱ νέοι οὗτοι συνάδελφοι ἐκ ταπεινῶν ἐλατηρίων κινούμενοι προσπαθοῦσι νὰ διασπάσωσι τὸν Σύλλογόν μας προκαλοῦντες σχίσμα μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων διδασκάλων, εἰς στιγμὰς, καθ' ἃς ἅπαντα τὰ Ν. Δ. τὰ ἐκδοθέντα μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκονται ἐκκρεμῆ, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας τὸ διὰ πολυμόχων ἀγώνων καὶ θυσιῶν κτηθὲν Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεώς μας ἀναμένει τὴν κύρωσίν του ὑπὸ τῆθ Βουλῆς, εἰς στιγμὰς, καθ' ἃς τὸ πνεῦμα τῶν οἰκονομιῶν ἐκδηλοῦται ἀπειλητικὸν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους, εἰς ἐποχὴν συναπῶς, καθ' ἣν πρέπει ὁ Κλάδος μας νὰ παρίσταται συμπαγὴς καὶ ἀδιάσπαστος περισσότερον ἢ ἄλλοτε.

Βεβαιοποιοῦντες, ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν θὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰς φωνασκίας τῶν αὐτοκρίθμων τούτων νέων, ἀλλὰ τοὐναντίον πάντες θὰ σπεύσητε νὰ ἐνισχύσητε τὸν Σύλλογόν μας ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἀποστέλλοντες ταχύτατα τὴν συνδρομήν σας, σᾶς χαιρετίζομεν μετὰ συναδελφικῆς ἀγάπης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος **Κ. Κοντὸς**

Τὰ Μέλη: *Κ. Ζαφειρόπουλος, Ἀν. Ἠλιόπουλος, Κ. Σταυριανάνος, Ἐμ. Τσαγγάρης.*

Σημ. Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ ταμίου τοῦ Συλλόγου Ἐμ. Τσαγγάρη, ἐξελέγη ὡς τοιοῦτος ὁ κ. Κ. Ζαφειρόπουλος πρὸς ὃν θὰ ἀποστέλλωνται αἱ συνδρομαί.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ἀπολογισμὸς Γενικοῦ Ταμίου Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Σερρῶν τοῦ 1926.

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1926 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1926.

Λόγος Ἐσόδων:

1) Ὑπόλοιπον περασθείσης χρήσεως	Δρχ. 3547.80
2) Ἀπὸ τακτικὰς συνδρομὰς μελῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον	» 3.520.—
3) Ἀπὸ ἔκτακτον συνδρομὴν μελῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον	» 546.—
4) Ἀπὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς	» 69.—
5) Ἀπὸ Καταστατικὰ Συνδέσμου	» 18.—
6) Ἀπὸ Συνδρομὰς μελῶν πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν	» 3.171.—
Σύνολον ἐσόδων	» 10.871.80

Λόγος Ἐξόδων:

1) Διὰ μισθὸν εἰδικοῦ Γραμματέως 12 μῆνες × 100	» 1.200.—
2) Διὰ συνδρομὴν Περιοδικοῦ ὁ «Προμηθεύς»	» 52.60
3) Διὰ Τηλεγραφήματα	» 274.80
4) Διὰ ἔξοδα ἀντιπροσώπων εἰς Θεσ)νίκην δι' ἐκλογὴν αἱρετῶν μελῶν Ἐκπαιδ. Συμβουλίου	» 600.—
5) Διὰ Γραφικὴν ὕλην	» 84.70
6) Διὰ Ἔκτακτα ἔξοδα	» 100.—
7) Εἰς Ὁμοσπονδίαν ἐκ συνδρομῶν μελῶν	» 4.000.—
Σύνολον ἐξόδων	» 6.312.10

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1926 ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ Δραχμ. 4.559.70 ἐξ ὧν αἱ 200 εἰς ὁμολογίας τοῦ α' ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ 350 εἰς στέμματα τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Ἐν Σέρραις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γεν. Γραμματεὺς

Θωμᾶς Ὑφαντὴς — **Ζωὴ Μπεδίρη**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Ἀρχαιρεσίαι

Τὴν 23ην λήξαντος Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. γενομέναν ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου ἀνεδείχθησαν:

Δ. Συμβούλιον, Κ. Ποντίδης, Ι. Καραγκότσιογλου, Κ. Μπαλατσούκας, Ἠλίας Νικολάου, Ἑλένη Ἀσημακοπούλου. Ἑλένη Σταϊκίδου καὶ Πολυξένη Παπανιστορίδου,

ἐπιλαχοῦσαι: Χαρίκλεια Βενετίδου, Εὐσεβία Ψαλτοπούλου, Χρυσάνθη Βασιάδου καὶ Πολυξένη Πετσίδου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Ἀρχαιρεσίαι

Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου τῆς 5ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐξελέγη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν ἑξῆς συναδέλφων:

Ἐλίζας Παπιχαριξάνου, Ἰω. Φουντᾶ, Κ. Παπιχρήστου, Γεωργ. Σπιβιροῦ, Εὐαγγελίας Κουμλίδου, Χιραλ. Δούρβου καὶ Γεωργ. Καραουλάνη.

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ κ. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΑΚΗ

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει 5 Ἰανουαρ. 1927

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κ. Διδασκάλους καὶ Διδασκαλίσσας τῆς περιφερείας

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους μοῦ δίδει τὴν εὐκαιρίαν μαζὺ μὴ τὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας ἀποστέλλω εἰς ὅλους σας, νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας καὶ εἰς τὰ ἑξῆς.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Νέου ἔτους 1927 δὲν εἶναι διὰ τοὺς Ἕλληνας Διδασκάλους ἡ συνήθως μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν ἄλλον. Τὸ 1927 εἶναι διὰ τὸν Κλάδον τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς ἐργασίας νέας, μὲ θέρμην καὶ ἔντασιν. Ἡ ὑπαγωγὴ τῶν διδασκάλων εἰς τὸν Πανυπαλληλικὸν Νόμον, ἡ χορήγησις τῶν μισθῶν τοῦ βαθμοῦ, αἱ γενόμεναι ἐσχάτως ἀθρόαι προαγωγαί, δημιουργοῦσι διὰ τὸν Ἕλληνα διδάσκαλον βαρυτάτας ὑποχρεώσεις: Μὲ τὴν νέαν κατάστασιν, ἡ ὁποία εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν τιμίων ἀγώνων του, ὁ Ἕλλην Δημοδιδάσκαλος ἐξυψώθη εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα, ἡ ἐξύψωσις του δὲ αὕτη τοῦ ἐπιβάλλει καθήκοντα ἐξαιρετικά: Δὲν εἶναι πλέον ὁ περιφρονημένος καὶ πεινασμένος ὑπαλληλίσκος, ὁ σκυμμένος στὰ βάρη τῆς ἀνεχείας, χωρὶς ἐλπίδα διὰ τὴν αὔριον: Κατέχει ἤδη διακεκριμένην θέσιν καὶ βαθμοὺς εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν, μὲ ἀνοιγμένον εὐρὺ μέλλον ἐμπρός του: Εἰς ἐπιτέλεσιν τῶν νέων τούτων ὑποχρεώσεων καλῶ ὅλους σας, διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας. Διὰ τῆς ἐργασίας σας ἀπαιτῶ νὰ δείξητε ὅτι αἰσθάνεσθε τὴν μεταβολὴν ἡ ὁποία ἔγεινε καὶ ὅτι οἱ Δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἄξιοι τῆ θέσεως τὴν ὁποίαν κατέλαβον, μὲ δικαιώματα νὰ ἀνέλθουν ἀκόμη ὑψηλότερα: Θέλω νὰ ἀφήσουν ὅλοι τὴν μέχρι σήμερον, ἕνεκα τῆς προηγουμένης κατασιάσεως, παθητικὴν στάσιν των, καὶ νὰ ῥιφθοῦν μὲ θέρμην καὶ ζῆλον εἰς ἐντατικὴν ἐργασίαν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου: Ἀξιῶ ἀπὸ ὅλους νὰ προσηλωθοῦν καὶ ἀφιερωθοῦν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον των: Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἡ συμπλήρωσις τῶν γνώσεων καὶ τῆς μορφώσεώς σας, ἡ μετὰ προθυμίας προσέλευσις εἰς τὰ τοπικὰ μηνιαῖα συνέδρια, ὁ πλουτισμὸς τῶν βιβλιοθηκῶν, τῶν Σχολικῶν Μουσείων, τῶν Φυσικῶν Συλλογῶν, ἡ καλλιτέρα καλλιέργεια τῶν Σχολικῶν κήπων, καὶ γενικὴ μόρφωσις τῶν παιδιῶν, διὰ τῶν ἐπικουρικῶν μέσων τῶν ὁμάδων Ε. Σ. Ν. τῶν Σχολικῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Προσκοπικῶν ὁμάδων πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὴν διαρκῆ ἐνασχόλησιν ὅλων σας.

Ἀκόμη πρέπει νὰ ἐπεκτείνετε τελεσφόρως τὰς προσπαθείας σας καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου, διὰ τῆς καταλλήλου δὲ ἐπιδράσεώς σας νὰ δείξετε πραγματικὰ ὅτι εἶσθε οἱ ἀναμορφωταὶ τῆς Κοινωνίας: Ἀπὸ τὰς διδασκαλίσσας, κυρίως τῶν χωρίων ἀπαιτῶ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν οἰκογένειαν, καὶ διὰ τῆς διαρκοῦς ἐπικοινωνίας των μὲ τὰς μητέρας, τὰς νέας καὶ γενικῶς τὰς γυναῖκας τῶν χωρίων, νὰ φέρουν μίαν πραγματικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν.

Λέον νὰ γνωρίζετε πάντες ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ κρίνεσθε αὐστηρότατα, μετὰ ἐπισταμένην παρακολούθησιν καὶ ἐξέτασιν τοῦ ἔργου ἑκάστου, καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου: Μὴ ἀναπαυθῆτε εἰς τοὺς βαθμοὺς οἱ ὁποῖοι ἐδόθησαν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιεικείας σᾶς ἐδόθησαν. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ γίνωνται δυσκόλως, ἐπὶ πλεῖον δὲ θὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 3215 περὶ στασιμότητος: Ὡς γνωρίζετε δὲ ὅστις μείνῃ τρεῖς φορὰς στάσιμος ἀπολύεται. Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω δὲ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Κλάδου, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἴτε δὲν θέλουν εἴτε δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ διδασκαλικοῦ ἀξιώματος.

Ἐπὶ πλέον συνιστῶ εἰς ὅλους νὰ γείνουν μέλη τῶν τοπικῶν Συλλόγων, πρὸ παντὸς δὲ νὰ συσπειρωθῆτε περὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν τοῦ Κλάδου, γενόμενοι ὅλοι καὶ συνδρομηταὶ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου της, ἤτοι τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» διότι μόνον διὰ τῆς κοινῆς συνεργασίας ἐπιτυγχάνονται τὰ πολλὰ καὶ τὰ μεγάλα: Ὡς καὶ ἄλλοτε δὲ σᾶς εἶπον, λαμβάνω ὡς στοιχεῖον κρίσεως δι' ἕκαστον, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ κλάδου.

Εἰς τὴν νέαν ἐντατικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖσθε, θὰ μὲ εὕρητε ὅλοι πρόθυμον συνεργάτην καὶ βοηθόν, κριτὴν δίκαιον ἀλλὰ αὐστηρόν.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων

Κ. Γ. Λαγουμιτζάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ Γ. καὶ Α. Πριμικήρης εὐχαριστοῦν τοὺς συναδέλφους, ποὺ συμμερίστηκαν τὸ πένθος τους, γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ προσφιλοῦς πατρός των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σύλλογον Φλωρίνης.—Α') Οἱ συμπληροῦντες δεκαετῆ ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται ἀμέσου προαγωγῆς. Β') οἱ πληρωμὴ τῶν ἀντιστοίχων μισθῶν ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἰσχύει μόνον διὰ τὴν κατάταξιν καὶ ὄχι διὰ τὴν προαγωγήν.

Εὐστάθ. Νεάραν, δημ)λον Πέντε ὁρίων, Φωκίδος.—Δύναται ὁ Ἐπιθεωρὴς σας νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προαγωγάς, ἐφ' ὅσον ὁ προκάτοχός του δὲν σᾶς ἐκήρυξε στάσιμον. Μολονότι οἱ συνάδελφοι Φωκίδος, παραγνωρίζοντες τὸ συμφέρον σας, δὲν ἀνεσυστήσατε ἀκόμη τὸν Σύλλογόν σας, ἐν τούτοις ἡ Ὁμοσπονδία ἐνδιαφέρθη ἐπαναλημμένως διὰ σᾶς. Μάρτυς μας ὁ Ἐπιθεωρητὴς σας κ. Παναγόπουλος.

Α. Διβόπουλον, Γιδᾶ Βερροίας. Ἔνταλμα προσαυξήσεων ἀπεστάλη εἰς Ταμεῖον Βερροίας μὲ ἀριθ. 3243)13-1-27 διὰ 4.955.05 δραχμάς. Εἶναι κοινὸν διὰ 4 συναδέλφους.

Σύλλογον Φλωρίνης. Ἔνταλμα συναδέλφου κ. Παν. Γκίκα ἐξεδόθη μὲ ἀριθ. 3745)9-2-27 διὰ 784 δραχμάς.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Νέα ποιήματα γιὰ τὰ σχολεῖα» ὑπὸ Α. Παναυλῆ. Συνιστῶνται θερμῶς εἰς τοὺς συναδέλφους ὡς τὰ καταλληλότερα διὰ κάθε σχολικὴν ἑορτὴν ἢ ἐπίδειξιν.

Ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχ. τελῶν εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὸ ἀντίτιμον ἐκ δρ. 8 πρὸς τὸν κ. Δ. Τσουκαλᾶν, Πρατίνου 36 (Παγκράτι) Ἀθῆναι.

* * *

«Πρακτικὸς ὁδηγὸς τῆς χειροτεχνίας» Θεοδ. Μαραγκουδάκη, Δημοδιδασκάλου καὶ καθηγητοῦ τῆς Χειροτεχνίας τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου, εἰς τεύχη τρία.

Τεῦχος Α'. *Ἡ Πλαστικὴ* ἄδετος δρ. 12.50, δεδεμ. » 17.50

Τεῦχος Β'. *Ἡ Χαρτοτεχνία* ἄδετος » 30.—, δεδεμ. » 35.—

Τεῦχος Γ'. *Ἡ Βιβλιοδετικὴ* ἄδετος » 12.50, δεδεμ. » 17.50

Ἐκδοτ. οἶκος Δημητράκου—Ἀθῆναι.

Τὰ τρία τεύχη χρυσόδετα μὲ πενγὶ τιμῶνται δρ. 65.

* * *

Ἐκυκλοφόρησε τὸ «Οἱ ἀσθένειες τῆς μνήμης» Th. Ribot μετάφρ. Κ. Παπαδοπούλου.

Τιμὴ δρχ. 25. Δεμένο δρχ. 30.

Γιὰ τὰ μέλη τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας δρχ. 20. Δεμένο δρχ. 25.

Γιὰ τοὺς συνδρομητὰς δρχ. 15. Δεμένο δρ. 20.

Συνδρομητὲς γράφονται γιὰ τὰ «Οἱ ἀσθένειες τῆς βουλήσεως» καὶ «Οἱ ἀσθένειες τῆς προσωπικότητος» μὲ δρχ. 15 καὶ 20 μέχρι 1ης Ἀπριλίου στὴ Διεύθυνση: **Κ. Παπαδόπουλον**, Διευθυντὴν 3ου Δημ. σχολ. ἀρρένων. **Ν. Κοκκινιὰ—Πειραιῶς.**

Τύποις Κ. Παπαδόγιαννη Ψαρρῶν 41 — Ἀθῆναι